

ראשית צמח החפרש

מאת
י. ג. פרישבורג

ספר ראשון

מפ"ג

עיר

מ. ג. פ.

הוצאת "משמר"

ראשית למוד החמש

ספר ראשון

מאת

י. ז. פרישקר

גויזרקי, תרפ"ג.

Copyright 1929, by W. Frishberg.

מעין הקדמה.

אם הייתי רוצה לכתוב הקדמה לספרי, ולבאר בה את העיקרים הפדגוגיים שהונחו ביסודו— הייתי צריך לכתוב מחברת מיוחדת, וכוז אקוה להוציא בקרוב— לשם מטרת כלליות. אולם אין הדבר הברתי בשביל השמוש בספר. המורה, אפילו בעל נסיון מועט, ימצא את העיקרים האלה בדרך עבודתו. כי לא חומר לעבודה נתתי כאן, אלא את העבודה עצמה. למוד החומש לילדי אמריקה— רק קומץ קטן של מורים יודעים את דרכיו. ספר זה מכוון לכל המורים, ולהפך— אפילו להמשובחים, שלא יצטרכו לעבוד עבודה פרד, אשר בין כה ובין כה כמעט שהיא יוצאה לבטלה, בהיות כל החומר הנלמד שמסביב למקור— למוד שבעל פה, וברובו— רק המורה מדבר והתלמיד שומע, ולפיכך איננו מתרשם במוח התלמיד, ומכל שכן שאיננו נחרת בזכרונו, ולפיכך אין פרשה אחת משמשת הכנה לבאות, אלא בכל פרשה מתחילה העבודה מחדש. אולם להועלת המורים הצעירים, ראיתי לנכון לציין בזה כמה הוראות בדרכי השמוש בספר זה, וגם איזו הוראות כלליות, שתהיינה להם לזכרון.

הוראות למורים.

חלקי הספר. הספר נחלק לשלש מחלקות: מחלקה א' ערוכה פרקים פרקים. כל פרק מכיל: א) הרצאת הענין בעקבות המקור. לפעמים באה שיתה נהוצה בתוך ההרצאה או לפניה. ב) באור המלים ודרך שמושן. ג) הלופי הפעלים עם ו' המהפך. ד) שאלות. ה) שרשי המלים, או המלים עצמן, בלי נקוד. מחלקה ב: החומש במקורו. מחלקה ג: שלשה לוחות פעלים.

דרכי הלמוד. (* א) התלמידים קוראים (כל תלמיד— שנים שלשה פסוקים) את ההרצאה— פעם אחת או שנים. המורה מבאר את הקשה בקצור נמרץ, או גם מתרגם מלה בודדת. לפעמים הוא מפסיק את הקריאה בשאלה קצרה— לשם ברור הענין ולשם בחינת תלמידים בהקשבה. ב) התלמידים קוראים את באורי המלים והדוגמאות. המורה שואל שאלות יותר מפורטות— עד כדי שגירת המשפט בפהם. התלמידים נותנים גם דוגמאות משלהם (עבודה זו ניתנת אחר כך גם בתור שיעורים שכתב). ג) חוזרים לקריאת ההרצאה עם שאלות יותר תכופות— לשם דיוק ושנון. ד) חנוכים בחלוק הפעלים עם ו' המהפך— לתמונות פשוטות.

(*) הרשות ביד המורה להאריך או לקצר בכל אחד מן האמצעים הללו כפי הצורך. מלבד זה נרשמו כאן מלכתחלה כמה דרכי למוד, שישתמש בהם המורה חליפות, פעם בזה ופעם בזה.

(ה) התלמידים קוראים את השאלות ומשיבים עליהן (וניתנות גם לשעור שבכתב).

(ו) התלמידים נבחנו בשרשים שבסוף כל פרק (שאינם ערוכים לפי הענין) לחבר על פיהם משפטים חפשיים, או מתוך הענין (ואחר כך — גם בכתב).

(ז) המורה כותב על הלוח את השרשים לפי סדר הענין. התלמידים מרצים על פיהם את הספור בעל פה.

(ח) הרצאה בעל פה (ואחר כך — בכתב).

המקור. ט) אחרי למוד פרקים אחדים קוראים התלמידים את פסוקי החומש (מחלקה ב'), ומבארים על פי מה שלמדו מתוך פרקי מחלקה א'. המורה שואל שאלה פה ושם. על פי ציוני מלים בודדות, על הלוח — אפשר להרצות את הענין גם בסגנון החומש (ההתקדמות בפרקי מחלקה א' לעומת המקור — תהיה תמיד בפרקים אחדים).

לוחות הפעלים (מתחילים בזה לאחר למוד פרקים אחדים, ומקדישים לזה כשני רבעי שעה לשבוע).

(י) בלוח הפעלים א' מסודרים הפעלים לתמונותיהם, כפי שהם נמצאים בספר זה. מכל תמונה באה דוגמה אחת ואחריה — שרשים להטות על פיה בפה ואחר כך בכתב, למשל: למשול, שמר — לשמור. את התמונות מסוג אחר, שאין להן אלא דוגמה אחת, מאסף המורה וכותב את שרשיהן על הלוח והתלמידים ממים אותן.

(יא) בלוח ב' מסודרים הפעלים בסדר אלף בית. התלמיד קורא ומוסיף לכל תמונה את מלות הגוף והזמן, למשל: "הוא, כבר — אהב; הוא, עכשו (לא) עשה ה", שיש גם "את ה" — אוהב; אלהים עשה מאורות — להאיר (גם) שעורים בכתב). ולהפך: המורה מציע (בשנוי מסדר הנטיה שבספר) את הגוף והזמן, והתלמידים אומרים את הנטיה.

(יב) חנוך בלוח ג' על ידי שאלות המורה.

חזרה. יג) החזרה נחוצה מאד. והיא צריכה להעשות יותר מפעם אחת, אבל רק בדרך קריאה קלה ושאלות קצרות על ידי המורה. טוב לקבוע לזה את שעת הלמוד האחרונה בימים ידועים, בשעה שעבודה זו תהיה להם מעין מנוחה מעבודתם הרצינית קודם לזה.

נוספות לעבודה שבכתב. א) העתקה מתוך הספר.

ב) הרצאה חפשית על הענין על פי המקור.

ג) התלמידים מחברים בעצמם שאלות ותשובות מתוך הענין (לזה אפשר להרגילם לאט לאט).

ד) חבור משפטים על הפעלים שלמדו — מתוך לוחות הפעלים.

ה) לכתוב את שמות העצם, את הפעלים או את התארים שבפרק.

ו) לכתוב את השם והפעל מכל משפט.

ז) להרכיב איזון מן הדוגמאות שבבאורי המלים (המסוגלות לכך) עד כדי

ספור.

בחינות והתחרות א) על כמה מן השאלות, שבכל הפרקים שלמד, הוא

יודע לענות?

ב) על כמה מן השרשים בלוח ב' הוא יודע לחבר משפטים?

ג) מכמה שרשים הוא יודע את הכתיב?

ד) הרצאה בכתב בתוך חדר המחלקה, ומבלי לעיין בספר, על נושאים המוצעים על ידי המורה. לנושאים כאלו יכולים לשמש — שמות הפרקים שבספר.

ה) לאסוף שאלות בודדות מפרקים שונים, שיענו עליהם בכתב.

השואים המצוינים בגדלם הם שואים נעים. מבטאם הוא חצי סגל.

ראוי שלא להקל בזה, שזה מועיל מאד לבחירות המבטא, ועור יותר — להכרת בנין המלים.

בראשית

א. בְּמִקְדָּם הָיָה הָעוֹלָם

לפני הַרְבֵּה, הַרְבֵּה שָׁנִים—לא הָיָה כָּל דָּבָר.

לא הָיוּ אָנָּשִׁים, חַיֹּת בְּהֵמוֹת וְעוֹפֹת.

לא הָיוּ דְּגָיִם.

לא הָיָה עֵשֶׂב, עֵצִים וּפְרִי.

וְגַם אֲרֶץ לא הָיְתָה. וְלֹא הָיוּ שָׁמַיִם, שֶׁמֶשׁ, לְבָנָה

וּכּוֹכָבִים.

וְלֹא הָיָה יוֹם וּלְיָלָה.

בְּמִקְדָּם הָאֲרֶץ הָיָה תָהוּ וְנָהוּ (רֵיק, לֹא־דָבָר)

הָיוּ רַק מַיִם, מַיִם רַבִּים.

וְנִבְרְאוּ מֵאֵד הָיוּ הַמַּיִם, וַעֲמֻקִּים מְאֹד.

אֵין סוּף לַמַּיִם מְלַמְעָלָה, וְאֵין סוּף לַמַּיִם מְלַמְטָה.

תְּהוֹם גָּדוֹל.

וְעַל פְּנֵי הַתְּהוֹם הָיָה חֹשֶׁךְ גָּדוֹל.

וְרוּחַ חַיָּה הִתְחַלְּפָה עַל פְּנֵי הַתְּהוֹם.

הַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים

וְאֱלֹהִים לֹא חָפֵץ כִּי יִהְיֶה תְהוֹ וְבָהוּ.
 אִזּוּ בָרָא אֱלֹהִים יוֹם וְלַיְלָה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
 בַּשָּׁמַיִם בָּרָא אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, אֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים.
 וְעַל הָאָרֶץ בָּרָא: עֵשֶׂב וְעֵצִים, אָנָשִׁים, חַיּוֹת
 וּבְהֵמֹת, עוֹפוֹת וְדָגִים.
 כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בָּרָא אֱלֹהִים בַּשָּׁשָׁה יָמִים.
 שֵׁשֶׁת הַיָּמִים הָאֵלֶּה – הֵם הַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים
 שֶׁל הָעוֹלָם.

אֱלֹהִים בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בַּיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים.
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת אֱלֹהִים מִן הַמְּלָאכָה.

הַנֶּגֶד עוֹשֶׂה שְׁלֶחֶן – מַעַץ.	אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הַשָּׁמַיִם
הַחֵטִּט עוֹשֶׂה בָּנֶד – מַאֲרֵג.	וְאֶת הָאָרֶץ – מַאֲזֵן. (אִין, לֹא)
הַבֶּנִּי עוֹשֶׂה בֵּית – מְלֻבְּנִים.	כָּל דְּבָר לֹא הָיָה בָּעוֹלָם.

אֱלֹהִים בָּרָא.

הַחֵטִּט עוֹשֶׂה אֶת הַבָּנֶד – בִּידָּים.	אֱלֹהִים אָמַר כִּי יִהְיֶה שָׁמַיִם,
הַנֶּגֶד עוֹשֶׂה שְׁלֶחֶן – בִּידָּים.	וְהָיוּ שָׁמַיִם.
הַבֶּנִּי עוֹשֶׂה בֵּית – בִּידָּים.	אָמַר כִּי תִהְיֶה אָרֶץ – וְהָיְתָה
	אָרֶץ.

אֱלֹהִים בָּרָא.

הַתֵּיט לֹא בָרָא אֶת הַבְּגָד. הַתֵּיט עָשָׂה אֶת הַבְּגָד.

הַבְּנִי לֹא בָרָא אֶת הַבֵּית. הוּא עָשָׂה אֶת הַבֵּית.

הַנֶּגֶד לֹא בָרָא אֶת הַשָּׁלָחַן. הוּא עָשָׂה אֶת הַשָּׁלָחַן.

בְּרָאָה: עָשָׂה דָּבָר בְּמִצְוֵה (אָמַר).

עָשָׂה דָּבָר מֵאֵין.

ב. הַיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן

בַּיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר.

הוּא אָמַר כִּי יִהְיֶה אֹר — וַיְבָרֶכֶּה אֶתְּחֵה אֹר.

אֱלֹהִים שָׁמַח עַל הָאֹר. כִּי הָיָה טוֹב.

אֶכָּל הָיָה גַם אֹר, וְגַם חֹשֶׁךְ.

בְּמָקוֹם אֶחָד הָיָה אֹר, וּבְמָקוֹם אֶחָד הָיָה חֹשֶׁךְ.

אֲזִי הַבְּדִיל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין חֹשֶׁךְ.

הוּא עָשָׂה כִּי הָאֹר יִהְיֶה בְּזִמְנָה אֶחָד, וְחֹשֶׁךְ —

בְּזִמְנָה אֶחָד.

לְזִמְנָה הָאֹר קָרָא אֱלֹהִים — יוֹם, וּלְזִמְנָה חֹשֶׁךְ

קָרָא — לַיְלָה.

וְהָיָה הַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בְּעוֹלָם עֶרְב
וּבִקְרִי, יוֹם וְלַיְלָה.
וְאִזּוּ בָּא הַיּוֹם הַשֵּׁנִי.

בְּמִקְרָם. לִפְנֵי אֲשֶׁר.
עוֹלָם. הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֵיהֶם, הֵם – הָעוֹלָם.
חַיָּה. כָּלֵב, חֲתוּל, אֲרִי, דָּב, וְאֵב, פִּיל.
בְּהֶמְדָּה. שׁוֹר, פָּרָה, כֶּבֶשׂ, עֹז.
יָרֵחַ. לְבָנָה.

תְּהוֹמוֹתֵיהֶם. רִיק; לֹא דָבָר.
תְּהוֹמוֹם. מַיִם עֲמֻקִּים מְאֹד; מַיִם בְּלִי סוּף.
בְּרֵא. עָשָׂה מֵאֵין; עָשָׂה בְּמֵאֵמֶר.
שָׁבַת. נָח; הָיְתָה לוֹ מְנוּחָה.
מְלָאכָה.

אִישׁ כּוֹתֵב מִכְתָּב – הוּא עוֹבֵד; עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה.
אִשָּׁה שְׂמָחָה אִשׁ וְעֲצִים בְּתִנּוּר – הִיא עוֹבְדָת; עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה.
הַחֲמִט עוֹשֶׂה מְלָאכָה. הַפְּנִדָּלָר עוֹשֶׂה מְלָאכָה.
מָה הִיא הַמְּלָאכָה שֶׁל הַחֲמִט? לַעֲשׂוֹת בְּגָדִים.
מָה הִיא הַמְּלָאכָה שֶׁל הַפְּנִדָּלָר? לַעֲשׂוֹת נְעָלִים.

מָה הָיָא הַמְּלָאכָה שֶׁל חֲבָנִי?

מָה הָיָא הַמְּלָאכָה שֶׁל הַנֶּנֶר?

אֵין. אֵין; לֹא-דָבָר.

מֵאַמֶּר. דָּבָר אֲשֶׁר אִישׁ אֹמֵר.

הַבְּדִיל.

אֲנִי שֵׁם מַחְבֵּרֶת בֵּין שְׁנֵי סְפָרִים. הַמַּחְבֵּרֶת מִבְּדִילָה בֵּין

שְׁנֵי הַסְּפָרִים.

מִי הַבְּדִיל בֵּין הַסְּפָרִים? אֲנִי הַבְּדִילְתִּי בֵּין הַסְּפָרִים.

שְׁנֵי תַלְמִידִים יָשְׁבוּ יַחַד וְדִבְּרוּ. הַמּוֹרָה הַבְּדִיל בֵּינֵיהֶם.

מָה הַהַבְּדִיל בֵּין סֵפֶר וּבֵין מַלְחָה? (מַתּוֹק, מֵר).

מָה הַהַבְּדִיל בֵּין אִישׁ וּבֵין יֶלֶד?

מָה הַהַבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה?

מִי עָשָׂה הַבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה?

מִי הַבְּדִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה?

מִי הָיָה הַמַּבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

בְּרֵאשׁוֹנָה.

שְׁלֹשָׁה יֶלְדִים כָּתְבוּ עַל הַלּוּחַ; בְּרֵאשׁוֹנָה כָּתַב אַבְרָהָם.

אַחֲרֵי כֵן כָּתַב יַעֲקֹב, וְאַחֲרֵי כֵן כָּתַב שְׁמוּאֵל.

כָּאֲשֶׁר בָּא שְׁמוּאֵל לְבֵית הַסֵּפֶר, לֹא הָיוּ עוֹד יֶלְדִים.

שְׁמוּאֵל בָּא בְּרֵאשִׁינָה.

בְּרֵאשִׁית. בְּרֵאשׁוֹנָה.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. בְּיָמִים הָרֵאשׁוֹנִים בְּרָא אֱלֹהִים.

מִרְחֻקָּתָה. עָפָה הִנֵּה וְהִנֵּה.

הַצֹּפֹר מִרְחֻקָּתָה עַל פְּנֵי הַבַּיִת. הַצֹּפֹר עָפָה אֶל הַבַּיִת.

הַזֹּמִיר מִרְחֻקָּה עַל פְּנֵי הַבַּיִת. הַזֹּמִיר עָף אֶל הַבַּיִת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, אֱלֹהִים אָמַר. וַיֵּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים רָאָה.

וַיְהִי אֹרֶךְ, וַיְהִי אֹרֶךְ. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים קָרָא.

וַיִּבְדֵּל. הוּא הַבְּדִיל.

שְׁאֵלוֹת

כַּמָּה הֵם הַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים?

מִי הוּא בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ?

מָה הָיָה לִפְנֵי בְרִיאַת (לִפְנֵי אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים) הָעוֹלָם?

כַּמָּה בְּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים?

מָה בְּרָא אֱלֹהִים בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן?

אֵיךְ בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶךְ?

לָמָּה הַבְּדִיל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹרֶךְ וּבֵין הַחֹשֶׁךְ?

מָה אָנוּ קוֹרְאִים יוֹם אֶחָד?

שְׁרָשִׁים

גבה. רחף. ברא. אמר. מאמר. ירח. דג. חיה.
 בהמה. שבת. תהום. הלך. התהלך. בדל. הברל.
 מלאכה. עמק. תהווהו. זמן. בראשית. עולם.
 אין. מלח. מתוק. מר. עשב. עץ. פרי. ראשון. נגר.
 ארג. בני. לבנים. כלב. חתול. דב. ארי. זאב. פיל.
 פרה. שור. כבש. עז. בהמה.

ג. הַיּוֹם הַשֵּׁנִי

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם.
 כָּל הָעוֹלָם הָיָה מֵלֵא מַיִם.
 וַאֲלֹהִים אָמַר – כִּי בְּאֲמָצַע הַמַּיִם יִהְיֶה דָקִיעַ
 כֶּכָּךְ וְנִדּוּל.
 וְהָרָקִיעַ יִהְיֶה פָרוּשׁ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף
 הָעוֹלָם.
 וְהָרָקִיעַ הָיָה יְבֻדִּיל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר לְמַעַלָּה
 וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת

ואלהים עשה את הָרָקִיעַ.
וְהוּא הַבְּדִיל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וּבֵין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ.
וּבֵן הָיָה. הָרָקִיעַ עוֹמֵד מֵאָז וְעַד הַיּוֹם.
וּאֱלֹהִים קָרָא לָרָקִיעַ — שָׁמַיִם.
וַהֲיָה יוֹם שְ�נִי עֶרֶב וּבֹקֶר.

רָקִיעַ. מָסַח גְּדוּלָּה, כְּמוֹ הַמָּסַח הַפְּרוּשָׁה עַל הַשְּׁלֶחֶן.
הַמָּסַח פְּרוּשׁ עַל הַחֲלוֹן.
בְּאֲמָצֵעַ. יָדוֹד יוֹשֵׁב מִצַּד זֶה, פְּנִיָּה יוֹשֵׁב מִצַּד זֶה, וְשִׁמְעוֹן
יוֹשֵׁב בְּאֲמָצֵעַ.
כְּסָא אֶחָד פֹּה, וְכְסָא אֶחָד — שָׁם, וְהַשְּׁלֶחֶן — בְּאֲמָצֵעַ.
בְּתוֹךְ. בְּאֲמָצֵעַ.

הַמַּיִם בְּתוֹךְ הַכּוֹס. הַסֶּפֶר בְּתוֹךְ הָאָרוֹן.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים. אֱלֹהִים עָשָׂה.

שאלות

מה קרא אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁנִי?
איפה שָׁם אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ?
מה עשה הָרָקִיעַ? (הַבְּדִיל...)

ד. הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ, וַיַּעַל
הָאָרֶץ – עֹשֶׁב וְעֵצִים.

אֱלֹהִים אָמַר – כִּי כָל הַפִּמִּים אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ
יִקְוּ אֶל מָקוֹם אֶחָד, וּבְאֲשֶׁר יִלְכוּ הַפִּמִּים – תִּרְאֶה
יִבְשָׁה.

וְכֵן הָיָה. הַפִּמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם נִקְוּ אֶל מָקוֹם
אֶחָד, וּבְאֲשֶׁר הָלְכוּ הַפִּמִּים, נִרְאָתָה יִבְשָׁה.
וְאֱלֹהִים קָרָא לַיִבְשָׁה – אָרֶץ, וְלַמָּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
הַפִּמִּים נִקְוּ שָׁם, קָרָא – יַמִּים.

וְהָאָרֶץ לֹא הָיְתָה יֹפֶה. כִּי לֹא הָיָה עָלֶיהָ כָּל
דָּבָר.

אָז אָמַר אֱלֹהִים כִּי הָאָרֶץ תִּלְבַּשׁ בִּגְדִי.

וַיֵּמָּה הוּא הַבִּגְדִי שֶׁל הָאָרֶץ?

הָעֹשֶׁב וְהָעֵצִים, כִּי הֵם מְכַסִּים אֶת פְּנֵי הָאֲדָמָה.

אֱלֹהִים אָמַר אֶל הָאָרֶץ כִּי הִיא תוֹצִיא מִתּוֹכָהּ

עֹשֶׁב מִכָּל מִין; עֹשֶׁב לְמֵאֵבֶל בְּהֶמָּה, תַּפּוּחַי אֲדָמָה.

קשואים ועוד. וגם עצים מכל מין תוציא הארץ:
עץ-תפוח, עץ אגס, ועוד.

ואלהים חפץ כי כל הדברים אשר הוא בורא
יהיו לעולם, כמו השמים והארץ.

אבל העשב והעצים אינם חיים לעולם.
ולכן צוה אלהים כי העשב אשר תוציא הארץ—
יעשה פרי תמרי. באשר שמים אותו בארץ— צומח
עשב אחר.

ובכל פרי של עץ יהיה זרע, ובאשר שמים את
הזרע בארץ, צומח עוד עץ עם פרי.
והיה באשר צוה אלהים, הארץ דשאה (לבושה)
דשא (פגד) של עצים ועשב.

הארץ הוציאה עשב ממינים רבים.
וכל עשב וכל להוריע (לעשות פרי) עוד עשב.
וגם הוציאה עצים ממינים רבים.
וכל עץ עשה פרי מהמין שלו.
ובתוך כל פרי היה הזרע שלו— להוריע עוד
עצים.

וַאלֹהִים שָׂמַח עַל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי. כִּי הָיוּ טוֹבִים.
וַהֲיָה יוֹם שְׁלִישִׁי עֶרֶב וְבֹקֶר.

יָקוֹב. יתאספו.

אֲנָשִׁים רַבִּים הִתְאַסְּפוּ אֶל הַבַּיִת.
הַמְלָמִידִים הִתְאַסְּפוּ אֶל הַחֹדֶר.
מַיִם רַבִּים יָרְדוּ מִן הַהָרִים וְנָקוּ אֶל מְקוֹם אֶחָד.
בַּבַּיִת הָיָה יֵשׁ אִסְפָּה. אֲנָשִׁים רַבִּים הִתְאַסְּפוּ פֹה.
בַּמְּקוֹם הָיָה יֵשׁ מְקוֹנָה מַיִם. כִּי מַיִם רַבִּים נָקוּ שָׁם.
מִחֹדֶר תְּהִיָּה אִסְפָּה בַּבַּיִת. אֲנָשִׁים רַבִּים יתאספו.
מִחֹדֶר יֵרֵד גִּשְׁם. מַיִם רַבִּים יָקוּ בַּבּוֹר. בַּבּוֹר יִהְיֶה מְקוֹנָה מַיִם.
אֱלֹהִים אָמַר כִּי כָּל הַמַּיִם יָקוּ אֶל מְקוֹם אֶחָד.

תִּרְאֶה.

הַמַּחְבֶּרֶת עַל הַשְּׁלֶחֶן. כָּל הַיְלָדִים רֹאִים אֶת הַמַּחְבֶּרֶת.
הַמַּחְבֶּרֶת נִרְאִית.
אִם תִּשֹּׂם אֶת הַמַּחְבֶּרֶת תִּסְתֵּם הַשְּׁלֶחֶן. — הֲאֵם הִיא תִּרְאֶה?
הִנֵּה הַמַּחְבֶּרֶת תִּסְתֵּם הַשְּׁלֶחֶן. הֲאֵם הִיא נִרְאִית?
מִתִּי נִרְאֶתָה הַמַּחְבֶּרֶת? (בְּאֲשֶׁר הִיָּתָה עַל הַשְּׁלֶחֶן).
יִבְשָׁה. מְקוֹם שֶׁאֵין בוֹ מַיִם.

באשר יורד גשם — האדמה לחה.
אחרי כן יוצא השמש. השמש מיבש את האדמה. האדמה
יבשה.

בארץ יש יבשה וימים.

מבסים. המים בסו את כל הארץ. הארץ לא נראתה.

המפה מכסה את השלחן.

הילד מכסה את פניו בידיו. הפנים לא נראים.

להוציא. האיש הוציא דג מתוך המים.

האם אמרה לילדה כי תוציא את התינוק מתוך הערש.

הילדה לא יכלה להוציא אותו. נגשה האם והוציאה אותו.

הילד יצא מן החדר. המורה הוציא אותו.

הארץ הוציאה עשב. העשב יצא.

לעולם. כל הימים.

אלהים חי לעולם. האנשים אינם חיים לעולם.

העולם. השמים והארץ וכל אשר עליהם — הם העולם.

צוה. המורה צוה לילד: שב!

האב צוה לילד: אל תלך החוצה!

צומח. העשב צומח מן האדמה.

באשר אין גשם יורד — העשב לא יוכל לצמוח.

יְדֹשָׁא. הַבֶּגֶד שֶׁל הָאֲדָמָה — עֲשֵׂב וְעֵצִים.

יְדֹשָׁא. לְבָשָׂה יְדֹשָׁא.

יְדֹשָׁא. אֱלֹהִים אָמַר כִּי הָאָרֶץ תִּלְבַּשׁ.

לְמִינֹו. עַל כָּל עֵץ יִצְמַח פֶּרִי מִן הַמִּין שֶׁלֹו.

מִין. תְּפִיחִים וְאֲנָסִים הֵם שְׁנֵי מִינִים שֶׁל רֵרִי.

מִן. הַיֶּלֶד יֵצֵא מִן הַבֵּית.

וְתוֹצֵא הָאָרֶץ. הָאָרֶץ הוֹצִיָּאָה.

שְׂאֵלוֹת

אִיזוֹ מִיָּם נִקְווּ — הַמִּיָּם אֲשֶׁר מַעַל לָרִקִּיעַ, אוֹ הַמִּיָּם אֲשֶׁר

מִתַּחַת לָרִקִּיעַ?

לָאֵן נִקְווּ הַמִּיָּם?

לָמָּה אָמַר אֱלֹהִים כִּי יִקְווּ הַמִּיָּם?

מָה הָיָה בְּאֲשֶׁר נִקְווּ הַמִּיָּם?

מָה יָזָה יָם? (מִקְנֶה...)

מָה הוּא הַבֶּגֶד שֶׁל הָאֲדָמָה?

הַחַיִּים הָעֹשִׂיב וְהָעֹצֵם לְעוֹלָם?

מָה עָשָׂה אֱלֹהִים כִּי יִהְיֶה תְּכִיד עֲשֵׂב וְעֵצִים?

שָׁרָשִׁים

אסף. צוה. זרע. הזריע. קוה. מקוה. דשא.
תדשא. ים. רקיע. יצא. הוצא. פרש. כסה. תוך.
ראה (תרִאָה, נראה). מן. מין. צמח. אמצע. העולם.
לְעוֹלָם. מפה. מסך. תמיד. קשוא. אגס. תפוח.

ה. הַיּוֹם הָרְבִיעִי

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמֶשׁ וְאֶת
הַיָּרֵחַ.

הוא אמר כי השמש יהיה מְלַךְ על הארץ ביום.
וַיְהִי כֵן וַיְהִי מְלַךְ על הארץ בַּלַּיְלָה.
בַּשָּׁלִישִׁת הַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים הָיָה אור ביום,
וַחֲשֹׁךְ – בַּלַּיְלָה.

וַיְהִי שָׁד בַּלַּיְלָה הָיָה גָדוֹל מְאֹד.
אִזְ צָוָה אֱלֹהִים כִּי יִהְיוּ שְׁנֵי מְאוֹרוֹת גָּדוֹלִים
בָּרְקִיעַ.

אֶחָד, גָּדוֹל מְאֹד, יִהְיֶה בַּיּוֹם.
וְהַשֵּׁנִי, קָטָן מִן הָרִאשׁוֹן, יִהְיֶה בַּלַּיְלָה.

וַיֵּצֵא נֹחַ בְּכָל־יָלְדָה יְהוָה מִעֵם אָדָם.

שְׁנֵי הַמַּאֲוָרוֹת הָאֵלֶּה יְהוּי בְּרָקִיעַ — לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה, וְגַם יִתְּנוּ אֹרֶחַ עַל הָאָרֶץ.
וְכֵן הָיָה.

אֱלֹהִים עָשָׂה אֵת שְׁנֵי הַמַּאֲוָרוֹת, וְשָׁם אוֹתָם
בְּרָקִיעַ לְמֹשֶׁל (לְהוֹיֹת מְלָכִים) עַל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה.

לְמַאֲוֹר הַגָּדוֹל נָתַן אֵת הַמְּמַשְׁלָה עַל הַיּוֹם.
וּלְמַאֲוֹר הַקָּטָן נָתַן אֵת הַמְּמַשְׁלָה עַל הַלַּיְלָה.
וְגַם אֵת הַכּוֹכָבִים עָשָׂה אֱלֹהִים כִּי יְהוּי בְּרָקִיעַ
בְּכָל־יָלְדָה.

לְמַאֲוֹר הַגָּדוֹל קָרָא אֱלֹהִים — שָׁמַשׁ, וּלְמַאֲוֹר
הַקָּטָן קָרָא — יָרֵחַ.

וְאֱלֹהִים שָׁמַח עַל הַמַּאֲוָרוֹת. כִּי הֵם טוֹבִים.

וַהֲיָה יוֹם רְבִיעִי עֶרֶב וּבֹקֶר.

מַאֲוֹר. דְּבָר הַנּוֹתֵן אֹר.

לְמֹשֶׁל. לְהוֹיֹת מְלָךְ. הַמְּלִיךְ מוֹשֵׁל עַל הָאָרֶץ.

מִמֶּשְׁלָה. לְמֶלֶךְ יֵשׁ מִמֶּשְׁלָה. לְמֶלֶךְ יֵשׁ מְלוּכָה.
בְּאִשֶּׁר הַמֶּלֶךְ מֵת — הֵבֵן לִנְקָמָה אֶת הַמֶּשְׁלָה.
הֵבֵן מוֹשֵׁל עַל הָאָרֶץ.
לְהָאִיר. לְתֵת אֹר.
הַשֶּׁמֶשׁ מֵאִיר בַּיּוֹם, וְהַיָּרֵחַ מֵאִיר בַּלַּיְלָה.

וְהָיוּ לְמֵאֲוֹרוֹת. וְהָיוּ לְמֵאֲוֹרוֹת.
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים. אֱלֹהִים נָתַן (שֵׁם) אֹתָם.
לְמִמֶּשְׁלֵת הַיּוֹם. כִּי יִמְשַׁל בַּיּוֹם.

שְׁאֵלוֹת

מָה שֵׁם הַמֵּאֲוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים?
מָה גְּדוֹל יוֹתֵר — הַשֶּׁמֶשׁ אוֹ הַיָּרֵחַ?
לְמִי נָתַן אֱלֹהִים אֶת הַמֶּשְׁלָה עַל הַיּוֹם, וְלְמִי נָתַן אֶת
הַמֶּשְׁלָה עַל הַלַּיְלָה?
מָה מֵאִיר עוֹד בַּלַּיְלָה?
מָה הָיָה הַהִבְדָּל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה בְּשִׁלְשֵׁת הַיָּמִים
הָרִאשׁוֹנִים?
מָה הָיָה הַהִבְדָּל בֵּין יוֹם וְלַיְלָה מִן הַיּוֹם הָרִבִּיעִי וְאַחֲרָיו?

שְׁרָשִׁים

מֵאֹר. הָאִיר. מֶלֶךְ. מְלוּכָה. מִשְׁל. מִמֶּשְׁלָה. יוֹתֵר.

ו. יום תמלשתי

עברו ארבעה ימים.

ארבע פעמים היה יום וארבע פעמים היה לילה.

למני ארבעה ימים לא היה כל דבר.

היה תהו ובהו.

עבשו היו הרבה דברים בעולם.

מה הם?

אור. רקיע. ארץ וימים. הישא ועצים ועל פרי.

שמים, ירח וכו'.

האם היה דבר חי בעולם?

לא. דבר חי לא היה.

מה זה דבר חי?

דבר חי — זה הוא דבר אשר הוא רואה, שומע, חולד.

אל המקום אשר הוא תפקד אוכל ושותה.

סוס, צפור, דג, וכו'.

החולד העשב?

החולד העץ?

השעון חלף — האם הוא דבר חי?

מדוע לא? (לא אל המקום אשר הוא חפץ).

השמש הולך — האם הוא דבר חי?

מדוע לא?

הרואה העץ? השומע הוא? המריח הוא?

במה הולך הסוס?

במה רואה הסוס?

לשלחן יש כגלים — האם הוא הולך?

מדוע לא?

לבבה יש עינים — האם היא רואה?

מדוע לא?

מדוע הסוס רואה והולך?

כי לסוס יש נפש (נשמה).

האם רואה הסוס והולך באשר הוא מת?

מדוע לא?

כי הנפש שלו איננה תיה.

מתי הוא רואה והולך?

באשר יש לו נפש תיה.

לכל דבר חי אנחנו קוראים — נפש תיה.

האם הכסא הוא נפש תיה?

הָאֵם הַשָּׁעוֹן הוּא נֶפֶשׁ חַיָּה?

הָאֵם תֵּיִלָּד הוּא נֶפֶשׁ חַיָּה?

הֵיוּ אֶרֶץ וְשָׁמַיִם, וְהִרְבֵּה דְבָרִים עַל הָאָרֶץ וְעַל
הַשָּׁמַיִם.

אָבֵל נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא הָיְתָה.

כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֹא שָׁמְעוּ
וְלֹא רָאוּ, וְגַם לֹא חָפְצוּ דָּבָר.
אֹז בָּא הַיּוֹם הַחֲמִשִּׁי.

וְאֱלֹהִים בָּרָא נֶפֶשׁ חַיָּה בַּמַּיִם.

וְעַל הָאָרֶץ בָּרָא נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר עָפָה בַּכְּנָפִים.

מָה הֵן הַנִּפְשׁוֹת הַחַיּוֹת בַּמַּיִם?

הַחֹלְכִים הַדָּגִים?...

הַדָּגִים שׁוֹחִים.

לַדָּגִים יֵשׁ סִנְפִּירִים. הַסִּנְפִּירִים הֵם כְּמוֹ כְּנָפִים קְטַנּוֹת.

בַּסִּנְפִּירִים הַדָּגִים שׁוֹחִים.

אָבֵל בַּמַּיִם יֵשׁ גַּם נִפְשׁוֹת חֹלְכוֹת.

הֵן חֹלְכוֹת לָאֵט לָאֵט. הֵן רוֹמְשׁוֹת.

נפשות רומשות יש גם במים וגם ביבשה.
להרבה נפשות יש רגלים קטנות, ורגלים הן רומשות.
אבל יש נפשות אשר אין להן רגלים, והן רומשות על
הגחון — נחש, תולעת.
לנפש הרומשת אנחנו קוראים — רמש וגם שרץ.
יש רמש המים ויש רמש האדמה.

ביום החמשי ברא אלהים את הדגים הגדולים
והקטנים השוחים בסנפירים, ואת הרמש אשר
במים.

ועל הארץ ברא אלהים עוף עם כנפים.
הוא אמר כי המים ומלאי שרצים, ועל הארץ
יעופף עוף — על פני השמים.
אלהים ברא עופות ממינים רבים ודגים ממינים
רבים.

והוא ברך את הדגים ואת העופות כי יהיו להם
הרבה בנים כמו הפרי על העץ.

הוא אָמַר לָהֶם: אֲנִי מִכְרֶךְ אֶתְכֶם, כִּי אַתֶּם
תִּפְרוּ וְתִרְבוּ.

אַתֶּם הַדָּגִים—תִּמְלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיָּמִים, וְהָעוֹף
יִרְבֶּה עַל הָאָרֶץ.
וְהָיָה יוֹם חֲמִשִּׁי עֶרֶב וּבֹקֶר.

נְחוּן בָּשׂוּ. יִשְׂרָאֵל הַמַּיִם, הַמַּיִם יִמְלְאוּ.

שָׁרָץ.

שָׁרָץ. דָּבָר הוֹלֵךְ וָרֶץ.

שָׁרָצוּ הַמַּיִם, הַמַּיִם מְלֵאוּ
שָׂרָצִים.

עוֹף, נֶפֶשׁ עֶפֶה.

בִּרְדָּה. נָתַן לָהֶם בִּרְכָה.

יְעוֹפִית, יְעוֹף הֲנָה וְהֲנָה.

תִּפְרוּ. אַתֶּם תִּהְיוּ כְמוֹ פָּרִי.

תַּנִּינִים, דָּגִים גְּדוֹלִים.

תִּרְבוּ, תִּהְיוּ רַבִּיהֶם.

לֵאמֹר, וְכֵן אָמַר.

יִרְבֶּה. הוּא יִהְיֶה רַבִּיהֶם.

פָּרוּ, אֲנִי מְצַוֶּה שְׂאֵתֶם תִּפְרוּ.

וּרְבוּ, אַתֶּם תִּרְבוּ.

תִּמְלְאוּ. תַּעֲשׂוּ אֶת הַמַּיִם

וּמְלֵאוּ, אַתֶּם תִּמְלְאוּ.

מְלֵאִים.

יִרְבֶּה. הוּא יִרְבֶּה.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים, וְאֱלֹהִים בָּרָא.

וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים, אֱלֹהִים בָּרַךְ.

שאלות

מה ברא אלהים ביום החמשי?
 מה שם הדגים הגדולים אשר שרצו במים?
 מה עושים הדגים במים?
 האם כל הנפשות במים שוחות?
 מה אנחנו קוראים לכל דבר חי?
 ממי ברא אלהים נפשות חיות?
 איך חולכים העופות למעלה?
 איך חולכים הרמשים?
 מה היא הברכה אשר ברוך אלהים את הדגים, הרמשים
 והעופות?
 מדוע ברוך אותם?

שרשים

נחון. פרה. שרץ. לאמר. שחה. רמש. עוף.
 עופף. ברך. תנין. רבה. מנפיר. מלא. שעון.

ז. יום הששי

מה הן הנפשות החיות אשר היו במים?
 מה הן הנפשות אשר היו על הארץ?

עַל הָאָרֶץ הָיוּ רַק עוֹפוֹת עִם כְּנָפִים.
וְהֵם לֹא תָמִיד עַל הָאָרֶץ. הֵם עָפִים לְמַעַלָּה,
יוֹשְׁבִים עַל הָעֵצִים.

וְאֱלֹהִים חָפֵץ לְבָרֵא הַרְבֵּה נַפְשוֹת חַיּוֹת אֲשֶׁר
הֵן תָּמִיד עַל הָאָרֶץ.

אֵת הַנְּפָשׁוֹת הָאֵלֶּה בָּרָא בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי.
וְלֹא־חֲרוּגָה בָּרָא אֵת הָאָדָם.

אֱלֹהִים צִוָּה לְאָרֶץ, כִּי הִיא תוֹצִיא מִתּוֹכָהּ
בְּהֶמָּה — מִכָּל מִין, וְהָמֶשׁ הַחַי עַל הָאֲדָמָה — מִכָּל
מִין, וְחַיָּה — מִכָּל מִין.

וְכֵן הָיָה. הָאָרֶץ הוֹצִיָּאָה הַרְבֵּה מִיָּנִים שֶׁל
בְּהֶמָּה — סוּם, חֲמֹר, שׁוֹר, עֶז וְעוֹד; וּמִיָּנִים רַבִּים
שֶׁל חַיּוֹת — כָּלָב, חֲתוּל, זָאֵב, אָרִי וְעוֹד; וּמִיָּנִים
רַבִּים שֶׁל הָמֶשׁ הָאֲדָמָה — נָחֶשׁ, תּוֹלַעֵת וְעוֹד.
וְאֱלֹהִים שָׂמַח עַל כָּל זֶה. כִּי הָיָה טוֹב.

וְכָל הַדְּבָרִים הָיוּ כְּעוֹלָם. רַק דְּבָר אֶחָד חָסֵר.
מָה הַדְּבָר הַזֶּה?

מָה הַהִבְדִּיל בֵּין כָּל דְּבָר חַי וּבֵין הָאָדָם?
הָאָדָם הוֹלֵךְ עַל שְׁתֵּי רַגְלָיו; הַחַיָּה וְהַבְּהֵמָה
הוֹלְכוֹת עַל אַרְבַּע.

הָאָדָם מְדַבֵּר וְכָל הַחַיִּים אֵינָם מְדַבְּרִים.
הַיְכָלִים הַחַיּוֹת וְהַעוֹפּוֹת לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבָר אֲשֶׁר
אָדָם עוֹשֶׂה?

מִדּוּעַ לֹא?

כִּי לָאָדָם יֵשׁ שִׁקְלָה. חֲכָמָה.

וּבֵבֶן—מָה הוּא הַדְּבָר הַטּוֹב מִכָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים?

אֱלֹהִים רָאָה כִּי כָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר בָּרָא—
טוֹבִים. אָבָל אֵין לָהֶם שִׁקְלָה.

אֵין הֵם יְכָלִים לַחֲרֹשׁ אֶת הָאָדָמָה, לְזַרְעַ
וְלָרַע (לָשִׁים אֶת הַזָּרַע בָּאָדָמָה כִּי יִצְמַח עוֹד פָּרִי).

אֵינָם יְכָלִים לְנַטֵּעַ עֲצִים, לְבָנוֹת בָּתִּים, וְעוֹד
הַרְבֵּה דְּבָרִים.

אָז אָמַר אֱלֹהִים:

אֲנִי אֲבָרָא אָדָם, וְאֶתֵּן לוֹ מֵעֵט מִן הַחֲכָמָה שְׁלִי.

הָאָדָם יִהְיֶה מְלֹךְ עַל כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ.
מְלֹךְ נָבוֹר עוֹשֶׂה מְלַחֲמָה עַל עִיר וְכוּבֵשׁ אוֹתָהּ
(לִנְקָח אוֹתָהּ).

הָעִיר הִיא שָׁלוֹ. הוּא מוֹשֵׁל עַל הָעִיר.
הָאָדָם יִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הַבְּהֵמוֹת וְהַחַיּוֹת.
הוּא יִכְבֹּשׁ אֶת הַפֶּלֶל – וְהַפֶּלֶל יִהְיֶה לוֹ לְעֶבֶד.
הוּא יִרְכֹּב עַל הַסּוּם – וְהַסּוּם יֵלֶךְ אֵל כָּל מְקוֹם
אֲשֶׁר הָאָדָם חָפֵץ.

הוּא יִרְדֶּה (יִמְשַׁל) בַּשּׁוּר. הַשּׁוּר יִחְרֹשׁ אֶת
הַשָּׂדֶה שֶׁל הָאָדָם.

וְגַם אֶת הָאֲדָמָה יִכְבֹּשׁ הָאָדָם, וְהִיא תַעֲשֶׂה
אֶת אֲשֶׁר הָאָדָם חָפֵץ.

הוּא יִזְרַע אֶת הָאֲדָמָה – וְהִיא תִתֵּן לוֹ לֶחֶם.

הוּא יִטַּע עֵץ – וְהָאֲדָמָה תוֹצִיא פֶּרִי.

הָאָדָם יִבְנֶה בָתִּים. יִבְנֶה אֲנִיּוֹת לְלֵבֶת בָּיִם.

הוּא יִרְדֶּה בְּכָל הַדְּגָה אֲשֶׁר בַּמָּיִם, וְיִרְדֶּה גַם
בַּעוֹף הַשָּׁמַיִם.

הָאָדָם וּכְבַשׂ אֶת כָּל הָאָרֶץ, וַיִּרְדֵּה בְּכָל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ.

וְאֱלֹהִים בָּרָא אֶת הָאָדָם.
שְׁתֵּי נַפְשׁוֹת בָּרָא – זָכָר וּנְקֵבָה. אִישׁ וְאִשָּׁה.
אֱלֹהִים בֵּרַךְ אוֹתָם, וּבֵן אָמַר לָהֶם:
אֲנִי מִבְּרֶךְ אֲתָכֶם – כִּי תִפְרוּ וְתִרְבוּ, וְתִמְלְאוּ
אֶת הָאָרֶץ.

וְגַם תִּכְבְּשׁוּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ.
אֲתֶם תִּרְדּוּ בַדֶּגֶה שֶׁל הַיָּם, וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְכָל הַחַיָּה הָרוֹמֶשֶׂת (הוֹלֶכֶת) עַל הָאָרֶץ.
וְאֱלֹהִים אָמַר לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ:

אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם לֶאֱכֹל אֶת כָּל הָעֵשֶׂב אֲשֶׁר
יִכְלִים לִזְרֹעַ אוֹתוֹ, וְאֶת כָּל פְּרִי אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹ וְרַע
לְנֶשֶׁע עוֹד יַעֲצִים.

וּלְכָל הַחַיָּה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ, וּלְכָל הָעוֹף, וּלְכָל
הַבְּהֵמָה הָרוֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ – אֲנִי נוֹתֵן אֶת הָעֵשֶׂב
הַיָּרֵק לֶאֱכֹל.

עֲבָשׁוּ הָיוּ כָּל הַדְּבָרִים בָּעוֹלָם.

וַאלֹהִים שָׂמַח עַל כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה. כִּי
הֵם טוֹבִים מְאֹד.

וַהֲיָה הַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי עֶרֶב וּבֹקֶר.

חֹסֶר. אֶתְמוֹל הָיוּ פֹה חֲמִשָּׁה סְפָרִים. הַיּוֹם מִצָּאתִי אַרְבָּעָה.
סֵפֶר אֶחָד חֹסֶר.

אָדָם. אִישׁ אוֹ אִשָּׁה.

שָׁקֵל. חֲקֵמָה. הָאָדָם יָכֹל לְהִבִּין דְּבָר. הוּא חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת.
כִּי יֵשׁ לוֹ שָׁקֵל. יֵשׁ לוֹ חֲקֵמָה.

לְחָרָשׁ. בְּאֶשֶׁר הָאָדָם חָפֵץ לִזְרֹעַ אֶת הָאֲדָמָה — בְּרֵאשׁוֹנָה
הוּא חוֹרֵשׁ אוֹתָהּ, פּוֹתֵחַ אֶת פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּמַחְרָשָׁה שֶׁל
בְּרִזָּל.

לִזְרֹעַ. כָּל דְּבַר הַצּוֹמֵחַ מִן הָאֲרֶז, לֹא עַל עֵץ — וּזְרָעִים.
לְנִטְעַע. עֲצִים נוֹטְעִים.

בְּרִיאָה. כָּל דְּבַר אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים.

עֶבֶד. אִישׁ הָעוֹבֵד בְּבֵית אִישׁ אֲחֵר — הוּא עֶבֶד.

הָעֶבֶד עוֹשֶׂה כָּל מַה שֶּׁבַעַל הַבֵּית מְצַוֶּה לוֹ.

יָרֵכֵב. אִישׁ יוֹשֵׁב עַל הַסּוּם וְחוֹלֵף אֹתוֹ — הוּא רוֹכֵב עַל הַסּוּם,
הַיּוֹם הוּא רוֹכֵב. מָחָר. יָרֵכֵב.

יָרֵדָה. יָמַשׁל, יָמַלָּה, יִהְיֶה מָלָה.

אֲנִיָּהּ. בֵּית הַהוֹלֵךְ עַל הַמָּיִם.
 יָדָנָה. כָּל הַדָּנִים אֲשֶׁר בַּמָּיִם, קוֹרְאִים – יָדָנָה.
 יָדַת הַיָּם. הַדָּנָה שֶׁל הַיָּם.
 וְכָר. אִישׁ
 וְקָבָה. אִשָּׁה.
 הַרְוֹמְשֻׁת. הַהוֹלֵכֶת.
 כָּל דָּבָר מִי רוֹמֵשׁ. עֲצִים וְאֲבָנִים אֵינָם רוֹמְשִׁים.
 חִיָּה. נִפְשׁ אֲשֶׁר הִיא חַיָּה, וְלֹא מֵתָה.
 הָאָדָם מִי עַל הָאָרֶץ. הַבְּהֵמָה חַיָּה עַל הָאָרֶץ.
 חִיָּה. הָדָב – חַיָּה. הָאָרִי – חַיָּה. הַשּׁוֹר – בְּהֵמָה. הַצֹּפּוֹר – עוֹף.
 חַיִּת הַשְּׂדֵה. הַחַיָּה שֶׁל הַשְּׂדֵה.
 צֹלָם. תְּמוּנַת הַפָּנִים.
 דְּמוּת. תְּמוּנַת כָּל הַגּוּף.
 בְּרָאִי קָטָן אֶתָּה רוֹאֶה רַק אֶת צֹלָם הַפָּנִים.
 בְּרָאִי גָדוֹל אֶתָּה רוֹאֶה אֶת הַדְּמוּת שֶׁל כָּל הַגּוּף.
 בְּצִלְמָנוּ בְּדְמוּתֵנוּ. כִּי יִהְיֶה מַעַט בְּמוֹנוֹ, שִׁיְהִיָּה לוֹ שֶׁכֶּל
 וְחֻקָּהּ. (*)

(*) לא עמדנו בשיחות על הדברים „נעשה אדם בצלמנו כדמותנו“. הכחנו בזה מקום למורה. הבאור הכי טוב לילדים, הוא על פי האגדה, שתקב"ה פִּינָח אל המלאכים,

שְׁאֵלוֹת

מֶה בָּרָא אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי?
 מֶה הָיוּ הַבְּרִיאוֹת אֲשֶׁר הָיוּ עַל הָאָרֶץ לִפְנֵי הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי?
 מֵאֵינָן יֵצְאוּ כָּל הַבְּרִיאוֹת הָאֵלֶּה?
 מִי הוּא הָרוֹדֶה בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַבְּרִיאוֹת אֲשֶׁר עַל
 הָאָרֶץ?
 מִדּוּעַ רוֹדֶה הָאָדָם בְּכָל הָאָרֶץ?
 הֲאֵם הַדְּמוּת שֶׁל הָאָדָם הִיא כְּמוֹ הַדְּמוּת שֶׁל הַחַיּוֹת
 וְהַבְּהֵמוֹת?
 לְמִי דוּמָה הָאָדָם? (*)
 מֶה הִיא הַבְּרֵכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ אֱלֹהִים רַק אֶת הָאָדָם וְלֹא
 אֶת כָּל הַחַיִּים?
 בְּמָה עוֹשָׂה מְלֶכֶךְ מְלַחְמָה עַל עִיר? (בְּחֶרֶב)
 הֲאֵם הָאָדָם עוֹשָׂה מְלַחְמָה בְּחֶרֶב עִם הַבְּרִיאוֹת?
 בְּמָה הוּא כּוֹבֵשׁ אוֹתָן?
 מָה הֵם כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָאָדָם כּוֹבֵשׁ בְּחֻקְתָּם?
 הֲאֵם יָכֹל הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן גַּם לַהֲרֹג אֶת הַחַיּוֹת, וּלְאָכַל
 אֶת הַבָּשָׂר שֶׁלָּהֶן?

(*) לכתוב על הלוח: דומה—דמות, ולהראות על הדמיון שבין שתיהן.

מה נתן אלהים לאדם ולאשתו לאכל?
 מה נתן אלהים לאכל לכל החי?
 בקל הימים קתוב „וירא אלהים כי טוב“, וכיום הששי
 קתוב „טוב מאד“ — מדוע?

שָׁרָשִׁים

נחש. חכמה. דגת. תולעת. נקבה. ירק. צלם.
 חסר. לחרש. עבד. אניה. דמות. לנטוע. רכב.
 הצמח. רמש. זכר. ראי. רדה. בריאה. אדם.
 מחרשה. כבש. שכל. לב. לזרוע. אחרון. הבן.
 חשב. מחשבה. צוה. הרג.

ח. יום השבת

מה אנחנו קוראים לאנשים החולקים למלחמה?
 אנשי צבא.
 מה הוא איש אחד החולף במלחמה?
 איש צבא.
 לכל אנשי הצבא של אמריקה, קוראים — הצבא של
 אמריקה.

לְכָל אָנָשִׁי הַצָּבָא שֶׁל אֲנֹלִיָּה, קוֹרְאִים – הַצָּבָא שֶׁל אֲנֹלִיָּה.

לְאַמְרִיקָה יֵשׁ אָנָשִׁי צָבָא רַבִּים.

לְאַמְרִיקָה יֵשׁ צָבָא גָדוֹל.

אָנָשִׁי הַצָּבָא עוֹשִׂים מִלְחָמָה.

הַצָּבָא עוֹשֶׂה מִלְחָמָה.

אִיפֹה הֵם הַשְׂמֵשׁ, הַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים?

מָה הֵם הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ?

לְשֹׁמֵשׁ, לַיָּרֵחַ וְלַכּוֹכָבִים אֲנִיחֵנו קוֹרְאִים – הַצָּבָא

שֶׁל הַשְׂמֵשׁ; צָבָא הַשְׂמֵשׁ.

כָּל הַבְּרִיאוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ, הֵן – צָבָא הָאָרֶץ.

הַשְׂמֵשׁ וְהָאָרֶץ וְכָל הַצָּבָא שֶׁלָּהֶם, הֵם – הָעוֹלָם.

בְּלָה, עֲשֵׂה הַכֹּל. נֹמֵר.

הַחֵטִּי בְּלָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּגָד – הַחֵטִּי בְּלָה אֶת הַבְּגָד.

הַבְּגָד בְּלָה (נֹמֵר).

הַחֵטִּי בְּלָה אֶת מְלֹאכְתּוֹ – הַמְּלֹאכָה בְּלָתָה (נֹמֵרָה).

הַחֵטִּי בְּלָה אֶת הַבְּגָדִים – הַבְּגָדִים בָּלוּ (נֹמֵרָו).

הַיִּלָּדִים בָּלוּ אֶת הַלְמוּדִים – הַלְמוּדִים בָּלוּ.

קָדוֹשׁ. דָּבָר שְׁחוּא רַק טוֹב, וְאֵין בּוֹ רָע.
 דָּבָר שְׁעוֹשִׁים לֵאלֹהִים.
 סִפֶּר-תּוֹרָה, תְּפִילִין, מְזוֹנָה הֵם — דְּבָרִים קְדוֹשִׁים.
 שַׁבָּת יוֹם-טוֹב, הֵם — יָמִים קְדוֹשִׁים.
 כָּל הַיָּמִים הֵם — יָמִים שֶׁל חוֹל.
 אִישׁ קְדוֹשׁ אִישׁ הָעוֹשֶׂה רַק טוֹב. הָעוֹבֵד לֵאלֹהִים תָּמִיד.

וְאֵלֹהִים כָּלָה אֶת מְלֹאכְתּוֹ.
 כָּלוּ הַשָּׁמַיִם וְכָל הַצִּבְּא שִׁלָּהֶם. כָּלְתָה הָאָרֶץ
 וְכָל הַצִּבְּא שִׁלָּהָ.
 בְּשִׁשָּׁה יָמִים כָּלָה אֱלֹהִים אֶת כָּל הַמְּלָאכָה —
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם.
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת מִן הַמְּלָאכָה.
 הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִנֵּה לֵאלֹהִים יוֹם שֶׁל שְׂמֵחָה.
 יוֹם-טוֹב.
 וְאֵלֹהִים חָפֵץ כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה תָּמִיד יוֹם קְדוֹשׁ
 לְאֲנָשִׁים.
 אֲנִי בִרְדִּי אֱלֹהִים אֶת הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְעָשָׂה אוֹתוֹ
 לְיוֹם קְדוֹשׁ.

הוא צֹנֶה כִּי כָל הָאֲנָשִׁים יִשְׁכְּתוּ בוֹ (בַּיּוֹם הַזֶּה)
מִן הַמִּלָּאכָה שֶׁלָּהֶם.

וְהוּא קָרָא לַיּוֹם הַזֶּה — שַׁבָּת.

כִּי אֱלֹהִים שַׁבַּת בוֹ מִמִּלָּאכָתוֹ, וְכָל הָאֲנָשִׁים
יִשְׁכְּתוּ בוֹ מִמִּלָּאכָתָם.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם, הַשָּׁמַיִם כָּלוּ.

וַיְכַל אֱלֹהִים, אֱלֹהִים כָּלוּ.

וַיִּשְׁבַּת אֱלֹהִים, אֱלֹהִים שַׁבַּת.

וַיִּקְרֹשׁ אוֹתוֹ, הוא קִרְשׁ אוֹתוֹ, עָשָׂה אוֹתוֹ לַיּוֹם קִרְשׁ.

שְׁאֵלוֹת

מָדוע אָנוּ קוֹרְאִים לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי — שַׁבָּת ?

מָה הֵם הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים לָנוּ ?

בְּמָה קִדְּשׁ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְאֲנָשִׁים ?

מָה הַהִבְדָּל בֵּין יוֹם קָדוֹשׁ וּבֵין יוֹם חוּל ?

בְּמָה יָמִים שֶׁל חוּל יֵשׁ בַּשָּׁבוּעַ ?

בְּמָה יָמִים קְדוּשִׁים בַּשָּׁבוּעַ ?

מַה זֶה צָבָא הַשָּׁמַיִם וְצָבָא הָאָרֶץ ?

מָה אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לַשָּׁמַיִם וְלָאָרֶץ וְלִכָּל צָבָאם ?

ט. גן עדן

היתה ארץ אחת ושמה עדן;
 ארץ עדן היתה יפה ונחמדה מאד.
 ימים של אור רב, ולילות יפים מאד.
 והאדמה של ארץ עדן היתה טובה מאד לזרע
 ורע ולנטע עצי פרי.

והמקום היפה בכל הארץ הנה בצד המזרח.
 במקום הזה, מקדם לארץ עדן נטע אלהים
 גן גדול.

ובגן הזה שם את האדם אשר יצר.
 ואלהים הצמיח מן האדמה עצים רבים.
 כל עץ אשר היה נחמד לראות וטוב למאכל —
 היה בגן.

ובאמצע הגן הצמיח אלהים שני עצים —
 הטובים מכל עצי הגן.
 ונפלאים היו העצים.
 שם העץ האחד — עץ החיים.

כִּי כַּאֲשֶׁר אָכַל אָדָם מִן הַפֶּרִי שֶׁלוֹ—הָיָה חַי לְעוֹלָם.

וְשֵׁם הָעֵץ הַשֵּׁנִי—עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע.
כִּי כַּאֲשֶׁר אָכַל אָדָם מִפְּרִי—הָיָה יוֹדֵעַ עַל כָּל דְּבָר, אִם הוּא טוֹב אוֹ רָע.

וּמֵאַרְצָא עֵדֶן יָצָא נָחָר גָּדוֹל וּבָא אֶל הַנָּהָל וְהַשָּׂקָה אוֹתוֹ. נָתַן לוֹ מַיִם.

הָאֲדָמָה שָׁתְתָה אֶת מַי הַנָּחָל, וְהַעֲצִים גָּדְלוּ וַצִּמְחוּ יָפָה מְאֹד.

גִּחְמָד. יָפָה, דְּבָר אֲשֶׁר כָּל אִישׁ אוֹהֵב, דְּבָר אֲהוּב.

חֹמֶד. חֶפֶץ מְאֹד. אוֹהֵב מְאֹד.

הַיָּלֵד חֶמֶד לֶאֱכֹל אֶת הַמִּפְסוּם—הַמִּפְסוּם גִּחְמָד.

הַיָּלֵד חֹמֶד לְקִנּוּת בִּגְדֵי יָפָה—הַבִּגְדֵי גִחְמָד.

קָרָם. מְזוּרָה. *

גֵּן. מְקוֹם אֲשֶׁר נִטְעוּ שָׁם עֲצֵי יָפִים.

יָצָר. בָּרָא. אֱלֹהִים יָצַר אֶת הָאָדָם.

הַצִּמְחָה. עָשָׂה לְצִמְחָה.

(* ללמד גם: מערב, דרום, צפון.

העצים צומחים מן האדמה—האדמה מצמיחה את העצים.
נפלא. דבר אשר אין כמוהו.

אנשים רבים הלכו לבית הכנסת. כי שם התפלל תוך גדול.
ונמר ומירות יפות עד מאד. התוך היה ילד בן עשר
שנים. כל האנשים התפללו. כל האנשים אמרו—זה
ילד נפלא.

השקנה. האב נתן לילד מים לשתות—האב השקה את הילד.
והילד?

לשקנות. האם חפצה להשקות את הילד. הילד לא חפץ
לשתות.

למראה. לראות.

דעת. לדעת. הילד איננו יודע את השעור. כי לא חפץ
לדעת.

נימט ה'. ה' נימט.

נישם. והוא שם.

ניצמח ה'. ואלהים הצמיח.

שאלות

איפה נימט אלהים את הנן?

מה שם שני העצים הנפלאים?

מְדוּעַ הִקְרָאוּ לָהֶם כֵּן?
 אִיפֹה הַצִּמִּית אֱלֹהִים אֶת הָעַצִּים הַנִּפְלְאִים?
 אִיזֶה דָּבָר טוֹב עָשָׂה הַנִּהָר לָנֶן?
 אֶת מִי שָׁם אֱלֹהִים בְּתוֹךְ הַנֶּן?

שָׂרָשִׁים

כלה. בָּלַה. גֵּן. דַּעַת. וּמַר. הַשְׁקָה. צַבָּא. פִּלָּא.
 הַתְּפִלָּא. הַצִּמִּית. קִדְשָׁא. מִרְאָה. קִדְמָא. תוֹךְ. חִמְדָּא.
 יִצְרָא. נַחֲמָא. מֵאכַל. הַתְּפִלָּל.

י. לֹא תֹאכַל

וְאֱלֹהִים לָקַח אֶת הָאָדָם, וַהֲנִיחַ (שָׁם) אוֹתוֹ בְּגֵן
 שֶׁל אֶרֶץ עֵדֶן.
 הוּא אָמַר לָאָדָם — כִּי יַעֲבֹד אֶת הָאֱדָמָה וַיִּשְׁמַר
 אֶת הַגֵּן מִן הַחַיּוֹת.
 וְאֱלֹהִים צִוָּה עַל הָאָדָם וַאֲמַר לוֹ —
 מִכָּל הָעֵצִים שֶׁל הַגֵּן, אִם תִּפְּעַן אֶתָּה לֶאֱכֹל —
 אֲכָל!
 אֲכָל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע — מִמֶּנּוּ לֹא תֹאכַל.

וְאִם תֹּאכַל מִמֶּנּוּ – לֹא תַחֲיָה לְעוֹלָם.
בַּיּוֹם אֲשֶׁר תֹּאכַל מִן הָעֵץ – תָּדַע כִּי לֹא תַחֲיָה
לְעוֹלָם.

הַנִּיחַ. שָׁם.

הַמּוֹרָה אָמַר אֶל דָּוִד – קַח אֶת הַסֶּפֶר. דָּוִד לָקַח אֶת הַסֶּפֶר.
הַמּוֹרָה אָמַר – הִנֵּחַ אֶת הַסֶּפֶר. דָּוִד הִנִּיחַ אֶת הַסֶּפֶר.
שָׁמְעוֹן עָבַד כָּל הַיּוֹם. עָמָה הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית וְנָח מִן
הָעֲבוּדָה.

יּוֹם הַשַּׁבָּת הוּא יוֹם מְנוּחָה. כִּי אֱלֹהִים נָח מִמְּלָאכָתּוֹ.
הַסֶּפֶר מְנַח עַל הַשִּׁלְחָן.

שׁוֹמֵר. הַכֶּלֶב שׁוֹמֵר אֶת הַבַּיִת מִן הַגָּנָבִים.
הַמּוֹרָה יָצָא מִן הַחֲדָר וְאָמַר לְיֶלֶד אֶחָד לְשׁוֹמֵר עַל הַסֶּפֶר.
צִוָּה. הָאֵב צִוָּה אֶת הַבֶּן – אַל תִּלְךָ הַחוּצָה.
הַמּוֹרָה צִוָּה לַמְלָמִידִים לָקוּם – הֵם קָמוּ.
מִמֶּנּוּ. מִן-הוּא.

יִשְׁבְּתִי כָּל הַיּוֹם בְּבֵית וְלֹא יֵצְאֵנִי מִמֶּנּוּ. מַמָּה? ...
הִלַּכְתִּי אֶל שָׁמְעוֹן וְלִקְחָתִי מִמֶּנּוּ סֶפֶר.
אִמִּי נִתְּנָה לִי מִפִּיּוֹ. אֲנִי אֶכְלָתִי מִמֶּנּוּ. וְנִתְּנָתִי מִמֶּנּוּ גַם
לְאָחִי.

לְעִבְדָּהּ. לַעֲבֹד אוֹתָהּ.	וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים לֶקַח.
לְשִׁמְרָהּ. לְשָׁמֵר אוֹתָהּ.	וַיִּנָּח. וְהוּא הַנִּיחַ.
בְּיוֹם אֲכָלָהּ. בְּיוֹם אֲשֶׁר תֹּאכַל.	וַיִּנְיִחָהּ. וְהוּא הַנִּיחַ אוֹתוֹ.
לֵאמֹר. בֵּן אָמַר לוֹ.	וַיִּצֹו אֱלֹהִים. אֱלֹהִים צִוָּה.

שְׁאֵלוֹת

מָה צִוָּה אֱלֹהִים לָאָדָם.
 מָה הָעֵנֶשׁ אֲשֶׁר שָׁם אֱלֹהִים עַל הָאָדָם אִם יֹאכַל מִעֵץ
 הַדֶּעִת?
 מָתִי שָׁם עָלָיו אֱלֹהִים אֵת הָעֵנֶשׁ? (בְּיוֹם אֲשֶׁר...)
 לָמָּה הִנִּיחַ אֱלֹהִים אֵת הָאָדָם בְּגֵן עֵדֶן?

י. הָאִשָּׁה

וַאֲלֵהִים לָקַח אֵת כָּל חַתִּיָּה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה וְאֵת
 כָּל הָעוֹף אֲשֶׁר עָף עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם—וַהֲבִיֵּא אֶל
 הָאָדָם.
 אֱלֹהִים צִוָּה לָאָדָם—כִּי יִקְרָא שֵׁם לְכָל חַיָּה,
 לְכָל בְּהֵמָה, לְכָל עוֹף וּלְכָל הַמָּשׁ הָרוֹמֵשׁ עַל
 הָאָרֶץ.

הָאָדָם קָרָא שְׁמוֹת לְכָל הַחַיִּים. לְאַחַד קָרָא —
כָּלֵב. לְשֵׁנִי קָרָא — זָאב. וְכֵן לְכָלֵם.

וְאֱלֹהִים רָאָה כִּי הָאָדָם עָצַב מְאֹד (לֹא שִׂמְחָה).
כִּי כָל הַבְּרִיאוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל הָאָדָם — בָּאוּ
שָׂנִיִּם, שָׂנִיִּם — אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ.

לְכָל אַחַד יֵשׁ חֵבֶר, וְהָאָדָם יוֹשֵׁב לְבֵדּוֹ. אֵין לוֹ
כָּל חֵבֶר.

אֵין לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר דְּבָר.
אִם יֵשׁ לוֹ עֲבוּדָה קִשָּׁה, וְאֵינָנִי יָכֹל לַעֲשׂוֹת
לְבֵדּוֹ — אֵין לוֹ חֵבֶר אֲשֶׁר יַעֲזֹר לוֹ.

אֵין לוֹ עוֹד נֶפֶשׁ אַחַת — לְשֹׂאֵל מִמֶּנָּה עֲצָה —
אִם טוֹב לַעֲשׂוֹת דְּבָר זֶה, אוֹ דְּבָר זֶה.
כָּל חַיִּים הוּא עוֹבֵד לְבֵדּוֹ.

וּבְעֶרְבּוֹ, בְּאֲשֶׁר כָּלָה אֶת מְלֹאכְתּוֹ — הוּא יוֹשֵׁב
לְבֵדּוֹ.

וְהָיָה הָאָדָם עָצַב מְאֹד.
אָז אָמַר אֱלֹהִים —
לֹא טוֹב לְאָדָם לְהִיּוֹת לְבֵדּוֹ.

אָנִי אֶעֱשֶׂה חֵבֶר לָאָדָם—אֲשֶׁר יִהְיֶה לְעֹר לוֹ.
 הַחֵבֶר הַזֶּה יֵשֵׁב תָּמִיד נֶגֶד הָאָדָם.
 יְדַבֵּר אִתּוֹ, יַעֲבֹד אִתּוֹ, וַיִּשְׁמַח אִתּוֹ.

וְאֱלֹהִים הַפִּיל תְּרֻמָּה עַל הָאָדָם—וְהָאָדָם יִשָּׂן
 שָׁנָה חֹזֶקָה.

אָז לָקַח אֱלֹהִים מִן הָאָדָם צֶלַע אַחַת—מִשְׁתִּי
 הַצֵּלְעוֹת שָׁלוֹ.

וּבמָקוֹם אֲשֶׁר לָקַח אֶת הַצֵּלַע—סָגַר אֶת הַבָּשָׂר.
 וְאֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הַצֵּלַע לְאִשָּׁה. בָּנָה אוֹתָהּ
 כְּמוֹ שָׂאִישׁ בּוֹנֶה בַּיִת.

אֱלֹהִים הֵבִיא אֶת הַבְּרִיאָה הַזֹּאת אֶל הָאָדָם
 וַצֹּה אֹתוֹ—כִּי יִקְרָא לָהּ שֵׁם—כְּמוֹ שֶׁקָּרָא לְכָל
 הַבְּרִיאוֹת.

הָאָדָם הִבִּיט אֶל הַבְּרִיאָה הַזֹּאת, וְאָמַר—
 הַפֶּעַם הַזֶּה—הֵבִיא לִי אֱלֹהִים בְּרִיאָה אֲשֶׁר
 יֵאָ לְחַח מַעֲצָמִי וּמִבְּשָׁרִי.

הַשֵּׁם אֲשֶׁר יִקְרָא לַבְּרִיאָה הַזֹּאת, הוּא—אִשָּׁה.
 כִּי הִיא לְקַחָהּ מֵאִישׁ.

וְהָאֵשֶׁת הָיְתָה חֶבְרָא מִיִּבְרָא לְאֶדָם.
וְהָאֶדָם וְאֵשֶׁתוֹ הָתְהַלְכוּ כָּל הַיּוֹם עֲרֻמִּים — וְלֹא
הָתְבִישׁוּ.

כִּי לֹא יָדְעוּ עוֹד מַה זֶה בְּגָד.
וְלֹא יָדְעוּ מַה מִּיּוֹב וּמַה רָע.

הַבָּיִשׁ. הָאֵב אָמַר לְיִלְד — הֵבֵא לִי כּוֹס מַיִם!
הַיִּלְד הִלֵּךְ וְהֵבִיא לָאֵב כּוֹס מַיִם.
עֲצָב. לֹא שָׁמַח.

כָּל הַיְלָדִים שָׁחֲקוּ בַחוּץ. הָאֵב אָמַר לְמִשָּׁה — אֵל תֵּלֵךְ
הַחוּצָה. מִשָּׁה יָשָׁב בַּבַּיִת, וְהָיָה עֲצָב.
חֶבְרָא. מִשָּׁה וְדוֹדָהּ הֵם חֶבְרָאִים. הֵם הוֹלְכִים זֶה עִם זֶה. לֹא מִדְּרֹם
זֶה עִם זֶה וּמִשְׁתַּחֲוִים זֶה עִם זֶה.
לְבָר. הָאֵב וְהָאֵם הָלְכוּ מִן הַבַּיִת. דוֹד יָשָׁב בַּבַּיִת לְבָדוֹ.
מִשָּׁה שָׁאֵל אֶת דוֹד — מָדוּעַ אָתָּה יוֹשֵׁב. לְבָדָהּ בַּבַּיִת?
דוֹד עָנָה — כִּי הָאֵב וְהָאֵם הָלְכוּ.
עֶזְרָא. שְׁלֵמָה אָמַר — אֲנִי לֹא יִבְלְתִּי לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְׁעוֹר —
וְאֵחִי הַגִּדּוֹל עוֹר לִי.

הַיְלָדָה לֹא הָלְכָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְבֵית הַסֵּמֶךְ.
הָיָא עוֹרָה לְאָמָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַדְּבָרִים לַיּוֹם הַשְּׁשִׁית.

עָנָה. אֲנִי לֹא יָבִילָמִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁעוֹר וְאֲחִי הַגָּדוֹל הֵנָּה לִי לְעֹנֶה.

הַיְלָדָה לֹא הִלְכָה לְבֵית הַסֵּפֶר. הִיא הֵיטָה לְעֹנֶה לְאַמָּה בְּבֵיתָ.

הַפִּיל. הַבּוֹם נִפְלָה מִיַּד הַיְלָד – הַיְלָד הִפִּיל אֶת הַבּוֹם. אִישׁ הִלֵּךְ בַּחוּץ וְגַם יָלַד קֶטֶן הִלֵּךְ. הָאִישׁ לֹא רָאָה אֶת הַיְלָד. הָאִישׁ הִפִּיל אֶת הַיְלָד. וְהַיְלָד?...

נִגְדָה. שְׁנֵי יְלָדִים עוֹמְדִים – זֶה נִגְדָה זֶה.

נִרְדָּם. יָשָׁן.

תִּרְדָּמָה. שָׁנָה.

הַיְלָד יָשָׁב בַּלֵּילָה וְקָרָא הַרְבֵּה – עַד אֲשֶׁר נִרְדָּם.

תִּרְדָּמָה נִפְלָה עַל הַיְלָד.

מָה הִפִּיל תִּרְדָּמָה עַל הַיְלָד?

הַקְּרִיאָה בַּסֵּפֶר הִפִּילָה תִּרְדָּמָה עַל הַיְלָד.

צָלָע. צַד.

עֲצָם. בַּבֶּשֶׂר יֵשׁ עֲצָמוֹת.

הָעֲצָם קָשָׁה – הַבֶּשֶׂר רֶךָ.

אֶת הַבֶּשֶׂר אוֹכְלִים, וְאֶת הָעֲצָמוֹת – זוֹרְקִים.

עֲצָמִי. עֲצָמוֹת שְׁלִי.

עירם } בלי בָּנִים.
עָרָם }

אֲנָשִׁים עִירָמִים. אֲנָשִׁים עָרָמִים.

הַתְּבִישׁ. הַמִּזְרָה שָׁאֵל שְׁאֵלָה. כָּל הַיְלָדִים יָדְעוּ; וַיַּעֲקֹב לֹא יָדַע. יַעֲקֹב הִבִּיט עַל הָאָרֶץ. הוּא הַתְּבִישׁ לְהִבִּיט אֶל הַיְלָדִים.

נָעַר נָדוּל בָּא אֶל בֵּית הַסֵּפֶר. הוּא לֹא יָדַע לִקְרֹא אֲלֶי-בֵּית. הַנָּעַר הַתְּבִישׁ.

תַּחַת. בְּמָקוֹם... אֲנִי נוֹתֵן לָךְ מַפּוֹם אַחֵר—בְּמָקוֹם הַמַּפּוֹם אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִמֶּךָ.

אֲנִי נוֹתֵן לָךְ מַפּוֹם אַחֵר—מִתַּחַת הַמַּפּוֹם אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִמֶּךָ.

תַּחֲתִּינָה. בְּמָקוֹמָהּ בְּמָקוֹם הַצֵּלָע.

וַיָּבֹא אֱלֹהִים. וְאֱלֹהִים הִבִּיא. וַיִּבֶן אֱלֹהִים. אֱלֹהִים בָּנָה.

וַיַּפֵּל אֱלֹהִים. אֱלֹהִים הִפִּיל. וַיָּבֵא. הוּא הִבִּיא.

וַיִּשָּׂן. וְהוּא יָשָׁן. וַיִּבְרֵאָהּ. וְהוּא הִבִּיא אוֹתָהּ.

וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר. סָגַר אֶת הַבָּשָׂר. וַיִּהְיוּ שְׁגִיחָם. וַשְּׁגִיחָם הָיוּ.

וְלֹא יִתְבּוֹשְׁשׁוּ. וְלֹא יִתְבּוֹשְׁשׁוּ. וְלֹא הִתְבּוֹשְׁשׁוּ.

שְׁאֵלוֹת

מָה הוּא הָעוֹר אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לָאָדָם?
 מִדּוּעַ עָשָׂה לוֹ עוֹר?
 בַּמָּה עוֹנֶרֶת הָאִשָּׁה לְאִישׁ?
 לָמָּה תָּבִיא לָאָדָם אֶת כָּל הַחַיִּים?
 לְמִי קָרָא הָאָדָם שֵׁם בְּאַחֲרוּנָה (אַחֲרֵי כֵן)?
 מִדּוּעַ קָרָא לָהּ אִשָּׁה?
 אֵיךְ בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאִשָּׁה?
 מִדּוּעַ לֹא רָאָה הָאָדָם בְּאֲשֶׁר אֱלֹהִים לָקַח מִמֶּנּוּ אֶת הַצֶּלַע?
 מִדּוּעַ לֹא הִתְבָּיְשׁוּ הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ לְלִבֹּת עֲרֻמִּים?

שְׂרָשִׁימ

לְבַד. הִנָּח. צוּה. מְנַח. עֲצָב. תִּרְדָּמָה. לָקַח.
 עוֹר. שֹׁמֵר. צֶלַע. קָרָא (תִּקְרָא). עִנֵּשׁ. תַּחַת. תַּחְתָּנָה.
 הִבָּא. חֵבֵר. נָפַל. הִפֵּל. עִרַם. נָגַד. עֲצָם. עִירַם.
 הִתְבּוֹשַׁשׁ. הִתְבָּיַשׁ.

יב. הִנָּחֵשׁ וְהָאִשָּׁה

הִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מְאֹד — חָכָם גָּדוֹל לַעֲשׂוֹת דָּעָה.
 וְטוֹב לֹא יָדָע.

כָּל הַיּוֹם חָשַׁב רַק לַעֲשׂוֹת רַע לָאָדָם, לַחַיּוֹת
וְלַבְּהֵמוֹת.

תָּמִיד דִּבֶּר רַק שָׁקֶר. דִּבֶּר אֱמֶת לֹא יָצָא מִפִּיו.
לֹא הָיָה עָרוֹם כְּמוֹהוּ בְּכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה.
הוּא בָּא אֶל הָאִשָּׁה וְאָמַר אֵלֶיהָ בְּעֶרְמָה —
הָאֱמֶת הַדָּבָר כִּי אֱלֹהִים אָמַר לָךְ וּלְאִישׁךָ, כִּי
לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל הָעֵצִים אֲשֶׁר בָּנָן?

וְהִנָּחַשׁ דִּבֶּר זֹאת בְּעֶרְמָה. הוּא יָדַע — כִּי רַק
מֵעֵץ הַדַּעַת אָמַר אֱלֹהִים — כִּי לֹא יֹאכְלוּ.
וְהָאִשָּׁה עֲנָתָה לִנְחָשׁ —

מִכָּל עֵץ הַנָּן אֲנִיחֶנּוּ יִכְלִים לֶאֱכֹל.
רַק מִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנָּן אָמַר אֱלֹהִים —
אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְגַם בֵּיד אֵל תִּנְעֹנוּ בוֹ. וְאִם לֹא —
אַתֶּם תָּמּוּתוּ.

אָמַר הַנָּחַשׁ —

לֹא אֱמֶת הוּא. אַתֶּם לֹא תָמּוּתוּ אִם תֹּאכְלוּ.
אֲבָל יוֹדַע אֱלֹהִים — כִּי הַפְּרִי הַזֶּה יִפְקַח אֶת

עֵינֵיכֶם לִרְאוֹת וְלִדְבַר כָּל דָּבָר — אִם טוֹב אוֹ רָע,
וְאַתֶּם תִּהְיוּ חֲכָמִים כְּאַלֹהִים, וְהוּא לֹא חָפֵץ אֶת זֶה.
לָכֵן אָמַר לָכֶם — אֵל תֹּאכְלוּ מִן הָעֵץ, פֶּן תָּמוּתוּ.
הָאִשָּׁה שָׁמְעָה אֶת דִּבְרֵי הַנָּחָשׁ, וְהִבִּיטָה אֶל
הָעֵץ.

הִיא רָאָתָה כִּי יָפָה הַפֶּרִי מְאֹד, וְטוֹב הוּא לְמֹאכָל,
וַנִּחְמָד לִרְאוֹת.

אִזּוֹ לָקְחָה מִפְּרֵי הָעֵץ — וְאָכְלָה.
אַחֲרֵי כֵן לָקְחָה עוֹד פֶּרִי אֲחֵר וַנִּתְּנָה לְאִשָּׁה —
כִּי גַם הוּא יֹאכַל עִמָּה.

וְגַם הוּא אָכַל.
וְהַפֶּרִי פָקַח אֶת עֵינֵיהֶם לִרְאוֹת וְלִדְבַר כָּל דָּבָר.
הֵם יָדְעוּ מָה טוֹב וּמָה רָע.
וּבְאֲשֶׁר נִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם — רָאוּ וַיָּדְעוּ — כִּי עֵרְוָם
הֵם.

הֵם יָדְעוּ — כִּי לֹא טוֹב לָלֶכֶת עֵרְוָם.
אִזּוֹ לָקְחוּ עָלֶיהָ גָּדוֹל שֶׁל עֵץ תְּאֵנָה,
תָּפְרוּ שְׁתֵּי חֲגוּרוֹת וְלָבְשׁוּ אֵתָּן עַל הַמִּתְנַנִּים.

נָחֵשׁ. שָׁרַץ אָרָךְ, הוֹלֵךְ עַל הַגָּחֹזִין.
 עָרוֹם. חָכָם לְהִרְעֵ, חָכָם לַעֲשׂוֹת דָּעִ, וּלְדַבֵּר שֶׁקֶר.
 עֲרָמָה. אִישׁ עָרוֹם מְדַבֵּר עֲרָמָה וְעוֹשֶׂה עֲרָמָה.
 נָנַע. שָׁם אֶת הָאֶצְבַּע אוֹ אֶת הַיָּד עַל הַדָּבָר.
 נָתַן חֶפֶץ לְהַכּוֹת אֶת יוֹסֵף. אָמַר הָאֵב — אַל תִּנָּע בּוֹ!
 הַמּוֹרָה אָמַר אֵל שְׁמַעוֹן — מִדּוּעַ הַכִּיתָ אֶת בְּנִימִין?
 שְׁמַעוֹן עָנָה — אֲנִי גַם לֹא נִנְעָתִי בּוֹ בְּאֶצְבַּע.
 פֶּן. כִּי-לֹא.
 אַל תִּרְפֹּב עַל חֶסֶם — פֶּן תַּפֹּל.
 אַל תִּקַּח אֶת הַכּוֹס — פֶּן תִּשְׁבֹּר אוֹתָהּ.
 פִּבְקָח. בִּבְקָר פִּקַּח הִילָךְ אֶת עֵינָיו, וְרָאָה אֶת אִמּוֹ עוֹמֶדֶת עַל
 יַד מִשְׁתּוֹ.
 פִּבְקָח. אִישׁ רוֹאֶה.
 עוֹר. אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ רוֹאֶה.
 פִּבְקָח. אִישׁ חָכָם, הָרוֹאֶה וּמִבִּין כָּל דָּבָר.
 עָלָה. עָלָה שֶׁל פִּרְחָה, עָלָה שֶׁל עֵץ, עָלָה שֶׁל סִפְרָה.
 עָלָה תֵּאֲנָה. עָלָה שֶׁל עֵץ תֵּאֲנָה.
 מְתַנֵּיִם. שְׁמֵי צִלְעוֹת הָאָדָם בְּמָקוֹם הַחֲגוּרָה.
 הָאִישׁ חָגַר חֲגוּרָה עַל הַמְתַּנִּיִּם.

כַּאֲשֶׁר הִלְכָה לִבְשֹׁת אֶת הַשָּׂמֶלָה — הִיא חֹנֶנֶת מְגֹרָה
מִסָּבִיב לַמֶּתְנִים.

חֲנוּכָה. בְּגֵד קָצֵר מִסָּבִיב לַמֶּתְנִים.

תּוֹפֵר. הַחֵיט תּוֹפֵר בְּגָדִים.

אֶרֶץ גִּם. הָאֵם גִּם.

לְהַשְׁכִּיל. לְהַבִּיט.

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה. הָאִשָּׁה אָמְרָה.

וַתִּקְרָא הָאִשָּׁה. הָאִשָּׁה רָאִתָּה.

וַתִּקַּח. וְהִיא לָקַחָהּ.

וַתֹּאכַל. וְהִיא אָכְלָה.

וַתִּתֵּן. וְהִיא נָתַנָּה.

וַיֹּאכַל. וְהוּא אָכַל.

וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם. וְעֵינֵי שְׁנֵיהֶם נִפְקְחוּ.

וַיִּדְעוּ. וְהֵם יָדְעוּ.

וַיִּתְּפְרוּ. וְהֵם תִּתְּפְרוּ.

וַיַּעֲשׂוּ. וְהֵם עָשׂוּ.

וַהֲרִיתֶם. וְאַתֶּם תִּהְיוּ.

תִּמְוִתוּן. אַתֶּם תִּמְוִתוּ.

בְּיוֹם אָכְלָכֶם. בְּיוֹם אֲשֶׁר אַתֶּם תֹּאכְלוּ.

שאלות

מתי ידעו האדם ואשתו כי עירבים הם?
 מי השיא (דבר ודבר) את האשה לאכל מעץ הדעת?
 מדוע השיא אותה?
 מה זה ערום?
 מה אמר אלהים לאדם.
 מה שאל הנחש?
 האם לא ידע הנחש?
 למָה שאל?
 מה ענתה האשה?
 מה אמר לה הנחש אחרי כן?
 האם האשה לבדה אכלה מן הפרי?
 איוו בגדים עשו להם?
 ממה עשו את התגורות?

שרשים

נגע. ערם. תאנה. פקת. נחש. עלה. ערמה.
 מתנים. פן. תפר. השכל. חגר. ארך. לבת.

י. קוֹל אֱלֹהִים

וְהָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ שָׁמְעוּ אֶת קוֹל אֱלֹהִים מִתְּהִלָּה

בְּנֶן.

וְהֵם הִתְחַבְּאוּ בְּתוֹךְ הָעֵצִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים.

וְאֱלֹהִים קָרָא אֶל הָאָדָם, וְאָמַר לוֹ — אַיִךְ?

אָמַר הָאָדָם — אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹלְךָ מִתְּהִלָּה

בְּנֶן, וַיְהִי אֵת, כִּי עִירַם אֲנִי, וְלָכֵן הִתְחַבְּאתִי.

אָמַר אֱלֹהִים — מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עִירַם אֶתָּה?

מִי הִגִּיד לְךָ כִּי לֹא טוֹב לְהִתְהַלֵּךְ עִירָם?

הָאֵם אָכַלְתָּ מִן הָעֵץ, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתְךָ שֶׁלֹּא

לֵאכֹל מִמֶּנּוּ — וְעֵינֶיךָ נִפְקָחוּ לְבַעַת מַה טוֹב וּמַה

רָע?

אָמַר הָאָדָם — הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ לִּי, הִיוּשָׁבֶת

עִמִּי — הִיא נָתְנָה לִּי מִן הָעֵץ — וְאָכַלְתִּי.

אָמַר אֱלֹהִים לָאִשָּׁה לָמָּה עָשִׂית זֹאת?

אָמְרָה הָאִשָּׁה — הִנָּחֵשׁ הַשִּׂיא אוֹתִי — וְאָכַלְתִּי.

הִתְחַבְּא. בָּא אֶל מְקוֹם שָׁאִין רוֹאֶה אוֹתוֹ.

הִילָךְ יְהוּדָה שָׁבַר כּוֹס. הוּא יָרָא מִן הָאֵם — הִלָךְ וְהִתְחַבְּא.

האם קראתה—יהודה, איך? יהודה, איך? בוא הנה. אני לא אעשה לך רעה.

מרים ורחל שחקו במשחק המחבואים.
הלכה רחל והתחבאה—בתוך ארון הבגדים.
מרים הלכה לבקש את רחל.
בקשד ובקשה ולא מצאה אותה. יצאה רחל מן הארון,
וצחקה צחוק גדול.

רחל אמרה—אני התחבאתי בתוך ארון הבגדים. זה הוא מחבוא טוב.

איכה. איך. איך אתה?

ירא. ילד קטן ירא ללכת בלילה בחוץ.
האם קראתה—יהודה, בוא הנה. אל תירא. אני לא אעשה לך רעה.

איש צדיק ירא את אלהים.

הגיד. אמר.

השיא. חיים אמר ליוסף—בוא עמי אל בית התמונות.
יוסף לא חפץ ללכת, אך חיים דבר ודבר עליו—עד
אשר השיא אותו. יוסף הלך.

המן העץ. האם מן העץ.

לְבִלְתִּי אֲכָלָה. לֹא לֶאֱכֹל.

הַמּוֹרָה צִוָּה אֶת הַיְלָדִים לְבִלְתִּי דַבֵּר בְּזֶמֶן הַלְמוּד.

עֲמַדִּי. עֲמִי. אֲנִי הִלְכְתִּי הַפִּיטָה — וְגַם פָּנִיחָם הִלֵּךְ עֲמַדִּי

וַיִּשְׁמְעוּ. וְהֵם שָׁמְעוּ.

נִיחָבָא הָאָדָם. הָאָדָם הַתְּחִבָּא.

נִיחָבָא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ. וְהָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ הַתְּחִבָּאוּ.

וְאִירָא. וְאֲנִי יִרְאֵתִי.

וְאִתְּחַבָּא. אֲנִי נִתְּחַבָּאתִי. הַתְּחִבָּאתִי.

וְאֲכָל. וְאֲנִי אֲכָלְתִּי.

שְׁאֵלוֹת

מִדּוּעַ הַתְּחִבָּאוּ הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ?

מָה קָרָא קוֹל אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם?

מָה עָנָה הָאָדָם אֶת הָאֱלֹהִים?

אִיךָ יָדַע הָאָדָם כִּי עִירָם הוּא?

מָה אָמַר הָאָדָם לֵאלֹהִים עַל הָאִשָּׁה?

מָה אָמְרָה הָאִשָּׁה?

שְׂרָשִׁימ

איכה. עמדי. התחבא. לבלתי. הגד. השא. ירא

יה. קללת אלהים לנחש

ואלהים קלל את הנחש קללה רעה וגדולה —
 כי כל הנמים אשר הוא חי — יהיו ימים רעים.
 כי לא יהיו לו רגלים — והוא ילך על הנחון
 תמיד.

כי לא יאכל עשב ככל החיות — רק עפר יאכל.
 וכל אשר יראה את הנחש — ידע כי הוא מקלל
 מאלהים. כי אלהים קלל אותו.

אלהים אבר את הנחש ואמר לו —
 יען כי עשית את הדבר הזה ארור תהנה.
 חינוך יהיו רעים מן החיים של כל הבהמה וכל
 החיה אשר בשדה.

כל ימי חינוך תלך על גחונך, ותאכל רק עפר.
 ואפה לא תהנה חבר לאדם.
 אני אשים איבה בינך ובין האדם.
 האדם יהנה תמיד אויב לנחש, וכאשר יראה
 את הנחש — ישוף את ראשו.

וַיִּכְנֵי הַנְּחָשִׁים יְהִיוּ אוֹיְבִים לָאָדָם.
כַּאֲשֶׁר יֵרָאֶה הַנְּחָשׁ אֶת הָאָדָם — הוּא יִשׁוּף אֶת
הָעֵקֶב שֶׁל רִגְלוֹ.

קָלִיל. אָרֶר. דָּוִד הוּא אִישׁ טוֹב — וְכָל הָאֲנָשִׁים מְבַרְכִּים אוֹתוֹ.
הֵם אוֹמְרִים — יִתֵּן ה' לְדָוִד כָּל טוֹב.
נָכַל אִישׁ רָע — וְהַכֵּל מְקַלְלִים אוֹתוֹ.
הַכֵּל אוֹרְרִים אוֹתוֹ.

הֵם אוֹמְרִים — יִתֵּן אֱלֹהִים לְנָכַל רָעוֹת רַבּוֹת.
דָּוִד הוּא מְבַרְךְ, וְנָכַל — מְקַלֵּל.
דָּוִד — בָּרוּךְ, וְנָכַל — אָרוּר.

אֶת דָּוִד מְבַרְכִּים בְּבִרְכּוֹת, וְאֶת נָכַל מְקַלְלִים בְּקִלְלוֹת.
עַל אִישׁ עֲשִׂיר חַי חַיִּים טוֹבִים — אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים — הָאִישׁ
הַזֶּה בָּרוּךְ. כִּי אֱלֹהִים בָּרַךְ אוֹתוֹ.

עַל אִישׁ חַי חַיִּים רָעִים — אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים — הָאִישׁ הַזֶּה
מְקַלֵּל. הָאִישׁ הַזֶּה אָרוּר, כִּי אֱלֹהִים אָבֵר אוֹתוֹ.

חַיִּים. הָאָדָם חַי. הָאֲנָשִׁים חַיִּים.

חַיִּים. אֱלֹהִים נוֹתֵן חַיִּים לְכָל חַי.

אֱלֹהִים נוֹתֵן חַיִּים לְכָל הַחַיִּים.

אויב. אין אני תפס לדרב עם האיש הזה. אני אויב אותו.

הוא איננו אויב לי — הוא אויב לי.

אויב בא אל הארץ לעשות מלחמה.

איבה. יעקב ושמעון אוהבים זה את זה.

ראובן וגר הם אויבים זה לזה.

בין יעקב ושמעון — יש אהבה.

בין ראובן וגר — יש איבה.

עפר. אדמה. חול.

ישורה. גבה. ישרה.

עקב. בן הקל.

כאשר האדם הולך על עפר רך — אנחנו יכולים לראות

את עקבות רגליו.

אשית. אשים.

שאלות

מה אוכל הנחש?

איך הולך הנחש?

מה היא הקללה אשר אבר אלהים את הנחש?

מדוע אבר אלהים את הנחש?

מָה עוֹשֶׂה הָאָדָם בְּאֲשֶׁר הוּא רֹאֶה נִחָשׁ?

מָה עוֹשֶׂה הַנָּחֵשׁ בְּאֲשֶׁר הוּא רֹאֶה אָדָם?

מִדּוּעַ הֵם עוֹשִׂים זֶה?

מִי שֶׁתֵּן אֶת הָאִיבָה בֵּין הָאָדָם וּבֵין הַנָּחֵשׁ?

אֵיךְ אָנוּ קוֹרְאִים לְאִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ אִיבָה בְּלִבּוֹ?

שָׂרָשִׁים

עפר. שית. קלל. קלל. ארר. איב. שוף. ברך.

עקב. חיים.

טו. קָלַלְתָּ אֱלֹהִים לְאִשָּׁה

אֵל הָאִשָּׁה אָמַר אֱלֹהִים—אֲנִי אֶתֵּן לָךְ סִרְבָּה

עֲצָבוֹן בְּחַיִּים. בְּאֲשֶׁר אַתָּה תִּלְדִּי בָנִים—תִּהְיֶי עֲצָבָה

מָאֵר.

בְּעֲצָב תִּלְדִּי בָנִים.

טז. קָלַלְתָּ אֱלֹהִים לְאָדָם

וּלְאָדָם אָמַר אֱלֹהִים—

יַעַן כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ,

וְאֶבְלָתָם מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָךְ וְאָמַרְתִּי—
לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, —יֵעַן כִּי עֲשִׂיתָ וְאֵת—אֲנִי מִקְלָל
אֹתָךְ, וְגַם אֵת הָאֲדָמָה אֲנִי מִקְלָל בְּעִבְדֶּךָ.

אֲנִי מִקְלָל אֵת הָאֲדָמָה כִּי לֹא יִהְיֶה בָּהּ כֹּחַ
לְהַצְמִיחַ לָחֶם וְגַם—רַק אִם תַּעֲבֹד אֹתָהּ עֲבֹדָה
קָשָׁה.

בְּעִבְדוֹךָ, בְּעֲבֹדָה קָשָׁה תֹאכַל אֹתָהּ (אֵת פְּרִיָּהּ)
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

וְגַם לֹא תַעֲבֹד אֹתָהּ קָשָׁה—הִיא הַצְמִיחַ לָךְ
קוֹץ וְכִרְדָּר.

וְאֵתָה תֹאכַל אֶת הָעֵשָׂב הָרַע הַצּוֹמֵחַ בְּשָׂרָה.
וְרַק בְּאֲשֶׁר תַּעֲבֹד וְתַעֲבֹד אֹתָהּ; וְעַל פְּנוֹךְ
תַּצִּיא וְעַתָּה רַק אִם תוֹצִיא לָךְ לָחֶם.

בֶּן הַתֹּאכַל תָּמִיד אֵת לַחֲמֶךְ (הַלָּחֶם שֶׁלְּךָ) בְּזִיעַת
אֶפְרָיִם—עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב אֵל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר מִמֶּנָּה
לְקַחְתָּ עַד אֲשֶׁר תָּמוּת.

כִּי עָבַד אֹתָהּ וְאֵל עֹשֶׂה תָשׁוּב.

וְהָאָדָם קָרָא אֶת שְׁם אִשְׁתּוֹ — חַוָּה (חַיָּה).
כִּי הוּא הָיְתָה אִם לְכָל הָאֲנָשִׁים הַחַיִּים עַל
הָאָרֶץ.

וְאֱלֹהִים לָקַח עֲוֹנוֹת שָׁל בְּהֶמָּה וְעָשָׂה מֵהֶם בְּתָנוּנוֹת.
וְהִלְבִּישׁ אֶת הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ.

עֵצָב, עֵצָבוֹן, כְּאִשֶּׁר טוֹב לְאִישׁ — הוּא שְׂמֵחַ. כְּאִשֶּׁר רַע
לְאִישׁ — הוּא עֵצָב.

כְּאִשֶּׁר טוֹב לְאִישׁ — לְבוּ מְלֵא שְׂמֵחָה. כְּאִשֶּׁר רַע לְאִישׁ —
לְבוּ מְלֵא עֵצָבוֹן (אוּ עֵצָב).

דְּבַר טוֹב — אִישׁ עוֹשֶׂה בְּשִׂמְחָה.
דְּבַר לֹא טוֹב — אִישׁ עוֹשֶׂה בְּעֵצָבוֹן.

קוֹץ, דִּרְדֵּר, עֲשָׂבִים (עֵשֶׂב) רָעִים.
כְּאִשֶּׁר אִמָּה נֹגֵעַ בְּיָדָהּ בְּקוֹץ — הוּא דוֹקֵר אֶת הַבָּשָׂר
בְּמִזְמָטָה.

שְׁמֵעֵת לְקוֹל־. הַיֶּלֶד שָׁמַע לְקוֹל אָבִיו — עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר
צִוָּה לוֹ אָבִיו.

הַיֶּלֶד לֹא שָׁמַע לְקוֹל אָבִיו — לֹא עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר צִוָּה
אָבִיו.

בַּעֲבוּר. אֲמִי נָתַנָּה לִי שְׁנֵי מַפֹּחִים. אֶחָד — בַּעֲבוּרִי, וְאֶחָד —
בַּעֲבוּר אֲחִי.

מֹשֶׁה שָׁבַר אֶת הַכּוֹס, וְאָמַר — כִּי אֲנִי שִׁבְרָתִי — אֲמִי
כָּעֵסָה עָלַי בַּעֲבוּרוֹ. בַּעֲבוּר מִי?

וַעֲדָה. כְּאֲשֶׁר אִישׁ עוֹבֵד הַרְבֵּה — חָם לוֹ מָאֵד. עַל פָּנָיו יוֹצֵאָה
וַעֲדָה.

כִּיּוֹם חָם, גּוֹף הָאָדָם מוֹיֵעַ. (כּוֹצִיא וַעֲדָה).

אֶרְבֶּה. אֲעֲשֶׂה הַרְבֵּה.

הַרְבֵּה אֶרְבֶּה. אֲעֲשֶׂה הַרְבֵּה מָאֵד.

הַמּוֹדָה אָמַר לַמִּלְכִּיד: יֵשׁ לָךְ מַעַט עֲבוּדָה. אֲנִי אֶרְבֶּה

אֶת עֲבוּדָתְךָ — אֶרְבֶּה לָךְ עֲבוּדָה.

אֱלֹהִים הַרְבֵּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (עֲשֶׂה אוֹתָם הַרְבֵּה).

אֲפִים. פָּנִים.

בְּנֵעַת אֲפִידָה. בְּנֵעַת פָּנִידָה.

עַד-שׁוּבָה. עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב.

לְקַחְתָּ. נִלְקַחְתָּ. אֱלֹהִים לָקַח אוֹתָךְ מִן הָאֲדָמָה — וְאִתָּה

לְקַחְתָּ (נִלְקַחְתָּ) מִן הָאֲדָמָה.

כְּתָנֹת-עוֹר. כְּתָנֹת שֶׁל עוֹר.

הַכְתָּנֹת שֶׁל יוֹסֵף — כְּתָנֹת-יוֹסֵף.

הַכְתָּנֹת שֶׁל עוֹר — כְּתָנֹת-עוֹר.

נִתְאָכַל. וְאַתָּה אֹכֶלֶת.

וַיִּלְבֹּשׁ. הוּא הַלְבִּישׁ.

וַיִּלְבִּישֶׁם. הוּא הַלְבִּישׁ אוֹתָם.

הַיָּלֵד הַקָּטָן לֹא יָכַל לִלְבֹּשׁ אֶת בְּגָדוֹ—הָאֵם הִלְבִּישָׁה אוֹתוֹ.

שְׁאֵלוֹת

מָה הוּא הָעֶצְבוֹן אֲשֶׁר הִרְבָּה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה ?

מָה הוּא הָעֶצְבוֹן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאָדָם ?

מָה הַטָּעָה הָאֲדָמָה כִּי אָבַר אוֹתָהּ אֱלֹהִים ? (בַּעֲבוּר הָאָדָם).

בְּמָה אָרוּרָה הִיא הָאֲדָמָה ?

מָתִי נוֹתַנָת הָאֲדָמָה לָחֶם וּפְרִי טוֹב ?

מָה מַצְמִיחָה הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר אֵין הָאָדָם עוֹבֵד אוֹתָהּ ?

מָה הוּא הַסִּימָן שֶׁל עֲבוּדָה קָשָׁה ? (!נֶעֱתָ...)

עַד מָתִי עוֹבֵד הָאָדָם אֶת הָאֲדָמָה ?

מִדּוּעַ צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב אֶל הָעֵפֶר ?

הָאֵם הִיָּה הָאָדָם מֵת אִם לֹא אֹכֵל מֵעֵץ הַדַּעַת ?

שִׁרְשִׁים

קוֹץ. אֵף (אִפִּים). כֶּתֶנֶת. עֶצֶב. עֶצְבוֹן. דִּרְדָר.

בַּעֲבוּר. זַעַח. עוֹר. נִלְקַח. לָקַח. הִרְבָּה. יָלַד. שׁוּב.

חֲטָא. הִלְבִּישׁ. שָׁמַעְתָּ-לְקוֹל. עַד שׁוֹבֵבָה.

יז. גְּרוּשׁ הָאָדָם

וְאֱלֹהִים אָמַר אֶל לְבוֹ (חָשֵׁב)
הִנֵּה הָאָדָם אָכַל מִעֵץ הַדַּעַת, וְעֵינָיו נִפְקְחוּ
לְדַעַת טוֹב וָרָע.
וַעֲתָה (עֲכָשָׁו) — אֲפֹשֶׁר הוּא יִשְׁלַח אֶת יָדוֹ גַּם
אֶל עֵץ הַחַיִּים, וְיָקַח מִפְּרִיָּו וַיֹּאכַל.
וְאִזּוּ הוּא יַחְיֶה לְעוֹלָם.
וְאֱלֹהִים שִׁלַּח אֶת הָאָדָם מִגֶּן עֵדֶן — כִּי יִלְדָּה
לְעֹבֹד אֶת הָאֲדָמָה — אֲשֶׁר מִמֶּנָּה לָקַח.
הוּא גֵרֶשׁ אֶת הָאָדָם, וְשֵׁם שְׁנֵי מַלְאָכִים בְּפֶתַח
גֶּן הָעֵדֶן מִמִּזְרָח.
וּבְיָדָם (בְּיַד מִי?) חָרֵב לוֹהֶטֶת בָּאֵשׁ, וְהִחָרֵב
מִתְהַפֶּכֶת הִנָּה וְהִנָּה.
שְׁנֵי הַכְּרוּבִים עִם לֵהט הִחָרֵב הַמִּתְהַפֶּכֶת עָמְדוּ
לְשָׁמֹר אֶת הַדֶּרֶךְ אֶל עֵץ הַחַיִּים — כִּי לֹא יָבֹא
הָאָדָם שָׁמָּה.

גֵּרֶשׁ. הָאֵב אָמַר אֶל שְׁלֹמֹה — גֵּרֶשׁ אֶת הַכֶּלֶב מִן הַבַּיִת!
שְׁלֹמֹה אָמַר אֶל הַכֶּלֶב — לֵךְ, כֶּלֶב, לֵךְ!

שְׁלֹמֹה גֵרַשׁ אֶת הַכֶּלֶב, וְסֹגֵר אֶת הַדֶּלֶת.

בְּרוֹב. מִלְּאֹד.

לְהֵט. אִשׁ גְּדוּלָה, חֲזָקָה.

לוֹהֶטֶת. בּוֹעֶרֶת בָּאֵשׁ חֲזָקָה.

בָּאֲשֶׁר שָׁמִים אֶת הַבְּרֹזֶל בָּאֵשׁ — הַבְּרֹזֶל לוֹהֵט.

אִשׁ לְהֵטָה אֶת הַבֵּית.

מִתְהַפֵּכֶת. נָעָה הִנָּה וְהִנָּה, מִצָּד אֶל צָד.

הַיָּלֵד בָּתֵּב עַל צָד אֶחָד שֶׁל הַנִּיר. אַחֲרֵי כֵן הִפִּיךְ אֶת

הַנִּיר — וּבָתֵּב עַל הַצָּד הַשֵּׁנִי.

הַיָּלֵד שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ, וְאֵינוֹ יָכֹל לִישׁוֹן — הוּא מִתְהַפֵּךְ

מִצָּד אֶל צָד.

הֵן. הִנָּה.

פֶּן. אֲפֹשֶׁר. אֵל תִּרְוֹץ — פֶּן תִּפּוֹל.

קַח אֶת הַסִּבִּין מִן הַיָּלֵד — פֶּן יַחֲתֹךְ אֶת בְּשָׂרוֹ.

הַשִּׁבִּין. הַנִּיחַ. שָׁם אֶת מְקוֹמָם פֹּה.

יִצְחָק וְרֹדֵד, הֵם שְׂכָנִים — הֵם שׁוֹכְנִים בְּבֵית אֶחָד.

הַבְּרוּכִים שְׂכָנֵנוּ בְּפֶתַח בֵּן הָעֵרֶן — אֱלֹהִים הַשִּׁבִּין אוֹתָם שָׁם.

וַיִּשְׁלַח. וְהוּא שִׁלַּח.

וַיִּשְׁלַחְהוּ אֱלֹהִים. וְאֱלֹהִים שִׁלַּח אוֹתוֹ.

וַיִּגְדָּשׁ. הוּא גִרְשׁ.

וַיִּשְׁכַּן. וְהוּא הַשְּׁכִין.

וַלְקַח. וְהוּא יָקַח (אַחֲרֵי כֵן. זְמַן עֲתִיד)

וְאָכַל. וְהוּא יֹאכַל. "

נָחִי. וְהוּא יִחְיֶה. "

שאלות

לָמָּה גִרְשׁ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם מִן הָעֵדֶן?

מַה הַשְּׁכִין אֱלֹהִים בְּפֶתַח גֵּן הָעֵדֶן?

לָמָּה הַשְּׁכִין אוֹתָם שָׁם?

הָעֲמֻדָה הַחֲרֹב הַלְהֵטָה בְּמָקוֹם אֶחָד?

שְׂרָשִׁים

הַפֶּךְ. הַתְּהַפֵּךְ. הֵן. כְּרֹוב. שֶׁכֶן. הַשְּׁכִין. גִּרְשׁ.

חֲרֹב. פֶּן. לַהֲט.

יח. עֲבוֹדַת קֵין וְהָבֶל

וַיְחַיֵּה יִלְדָּה בֵּן, וַקָּרָאָהּ אֶת שְׁמוֹ—קֵין.

כִּי אָמְרָה—קָנִיתִי (לָקַחְתִּי לִי) אִישׁ מֵאֵת ה'.

אֱלֹהִים נָתַן לִי בֶן.
 וְעוֹד פָּעַם יִלְדָה בֶּן. וְהָ הָיָה הַבֵּל – אַחֵי קִיָּן.
 וּבְאֶשֶׁר גָּדְלוּ הַבָּנִים, וְהָיוּ לְאֲנָשִׁים – הָיָה הַבֵּל
 רוֹעֵה-צֹאן. וְקִיָּן הָיָה עוֹבֵד אֲדָמָה.
 לְהַבֵּל הָיוּ בְּבָשִׂים וְעִזִּים.
 וְהוּא רָעָה אוֹתָם – הִלָּךְ אַחֲרֵיהֶם בַּשָּׂדֶה כָּל
 הַיּוֹם.

בְּכָל שָׁנָה גָּזוּ אֶת הַצֹּמֶר אֲשֶׁר עָלֶיהֶן, וַעֲשֶׂה
 מִמֶּנּוּ בְּגָדִים – לְלִבָּשׁ בְּיוֹם, וּלְכִסּוֹת אֶת בָּשָׂרוֹ
 בְּלִילָה.
 וְקִיָּן הָיָה חוֹרֵשׁ אֶת הָאֲדָמָה. וְהָרַע פָּרִי, וְנוֹטֵעַ
 עֵצִים.

קִיָּן נָתַן לְהַבֵּל מִפְּרֵי הָאֲדָמָה שָׂלוֹ.
 וְהַבֵּל נָתַן לְקִיָּן מִן הַצֹּמֶר שֶׁל צֹאנוֹ.

יֵשׁ. קִיָּן חוֹרֵג אֶת הַבֵּל

וְהָיָה בְּסוּף (אַחֲרֵי) יָמִים רַבִּים –
 רָאָה הַבֵּל – כִּי יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה צֹאן.

וְקִינָה אֶסְפֵּה פִּרְיָ רַב מֵאֲדָמָתוֹ.
וְשִׁנִּי הָאֲחִים הֵבִיאוּ מִתְּנָה לָהּ — אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם
כָּל זֹאת.

הֵם עָשׂוּ מִזִּבְחָה שֶׁל אֲבָנִים, וְשָׂמוּ אֶת הַמִּתְּנוֹת
עַל הַמִּזְבֵּחַ.

קִינָה הֵבִיא מִתְּנָה לָהּ מִפִּרְיָ אֲדָמָתוֹ — אֲבָל לֹא
לָקַח מִן הַפְּרוֹת הַטּוֹבִים.

וְהִבֵּל הֵבִיא אֶת הַמִּתְּנָה שֶׁלּוֹ — מִן הַטּוֹבִים אֲשֶׁר
בְּצִאֲנוֹ.

מִן הַבְּכוֹרוֹת וּמִן הַחִלָּבִים.
וְאֱלֹהִים פָּנָה אֶל הִבֵּל — וְלָקַח אֶת מִתְּנָתוֹ.
וְאֵל קִינָה — לֹא פָנָה, וְלֹא לָקַח אֶת מִתְּנָתוֹ.
הַדִּבָּר הַזֶּה הַכָּעִים אֶת קִינָה מְאֹד.
וּפָנָיו הָיוּ עֲצָבִים.

וּפַעַם אַחַת — בְּאֲשֶׁר הָיוּ שְׁנֵי הָאֲחִים בְּשָׂדֶה —
קָם קִינָה עַל הִבֵּל אָחִיו — וְהִרְגָּה אוֹתוֹ.

קִינָתָהּ. כָּל מִה שֶׁיֵּשׁ לְאִישׁ — זֶה הוּא הַקִּינָה שֶׁלּוֹ.
לְשִׁמְעוֹן יֵשׁ בֵּית אֶחָד — אֲשֶׁר קָנָה בְּבִקְשָׁה מֵאִישׁ אֲחֵר.

וְעוֹד בֵּית אֶחָד נָתַן לוֹ אָבִיו בְּמִתְּנָה.
 שְׁנֵי הַבָּתִּים הֵם — הַקִּנְיָן שֶׁל שְׁמֶעוֹן.
 בֵּית אֶחָד — קִנְיָה בְּכֶסֶף, וּבֵית אֶחָד — קִנְיָה בְּמִתְּנָה.
 רֵאִיתִי בְּחוּץ חֲתוּל קִטָּן, וְאֵין אִישׁ לִנְקָח אוֹתוֹ.
 אֲנִי לִקְחָתִי אוֹתוֹ אֶל בֵּיתִי — קִנְיָתִי אוֹתוֹ.
 עָשִׂיתִי אֶת הַחֲתוּל לְקִנְיָן שְׁלִי.
 אֱלֹהִים הוּא — קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

צֹאן. בַּהֲמוֹת קִטְנוֹת. כֶּבֶשׂ וְעֹז.
 רוֹעֵה-צֹאן. הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַצֹּאן בַּשָּׂדֶה.
 הַיֹּלֵךְ רוֹאֶה — בְּעֵינָיו.
 הָאִישׁ רוֹאֶה — בְּעֵינָיו.
 הַרוֹעֶה — רוֹעֶה אֶת הַצֹּאן.
 הַבֹּל רֹעֶה אֶת הַצֹּאן.
 הַבֹּל רֹאֶה — כִּי יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה צֹאן.
 בַּבֵּית חֲשֹׁךְ. אֵינֶנִּי יָכֹל לִרְאוֹת.
 הַרוֹעֶה הֵלֵךְ — לִרְעוֹת אֶת הַצֹּאן.
 צֹמֶר. הַשֹּׁעַר אֲשֶׁר עַל הַצֹּאן.

גִּזְוֹ. לִקַּח אֶת הַצֹּמֶר מֵעַל הַצֹּאן בְּמִסְפָּרָיו.
 בִּקְוֶץ — גִּזְזִים אֶת הַצֹּאן.

מִזְבֵּחַ. כָּמוֹ שֶׁלֶחֶן שֶׁל אֲבָנִים.

שָׁמַיִם אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְהָאֵשׁ לֹוֹהֶטֶת אֶת הַמִּנְחָה.

מִנְחָה. מִתְּנָה.

בָּכוֹר. הַבֵּן הָרִאשׁוֹן הוּא בָּכוֹר. לְיוֹסֵף יֵשׁ אֲחִים. אֲבָל הוּא

גָּדוֹל מֵהֶם. הוּא הַבָּכוֹר לְאָבִיו.

קִיּוֹן הָיָה בָּכוֹר לְאָדָם.

חֲלָבִים. יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה חֲלָב וּבָשָׂר.

חֲלָב הָאֶרֶץ — אֲדָמָה טוֹבָה.

פָּנָה. שָׁם אֶת פָּנָיו. הִבִּיט אֵלָיו.

שְׁמוּאֵל הִלֵּךְ, וַיַּעֲקֹב הִלֵּךְ אַחֲרָיו. יַעֲקֹב קָרָא — שְׁמוּאֵל,

שְׁמוּאֵל! שְׁמוּאֵל פָּנָה וַרְאָה אֶת יַעֲקֹב.

הַבָּעִים. הִבִּיא כָּעֵם בָּלְבוּ.

יִשְׂרָאֵל לֹא לָמַד אֶת הַשְּׁעוֹר. הַמּוֹרָה כָּעֵם עַל יִשְׂרָאֵל —

יִשְׂרָאֵל הַבָּעִים אֶת הַמּוֹרָה.

יִשְׂרָאֵל הִכָּה אֶת בְּנֵימִין — הָאָב כָּעֵם עַל יִשְׂרָאֵל.

מִי הַבָּעִים אֶת הָאָב? בְּמָה?

הוֹסִיף. עָשָׂה עוֹד פָּעַם.

מִשָּׁה וַיִּצְחָק הִלְכוּ בַּהֲרָף. מִשָּׁה יָשָׁב לְנוֹת, וַיִּצְחָק הוֹסִיף

לְלַבֵּת.

הַנֶּחֱשׁ דִּבֶּר בְּרֵאשׁוֹנָה. הָאִשָּׁה עָנְתָה לוֹ, וְהַנֶּחֱשׁ הִסִּיף
לְדַבֵּר.

קָץ. סוּף. מִקֵּץ יָמִים – אַחֲרֵי יָמִים.

שָׁעָה. שָׁנָה.

חָרָה לוֹ. הֵבִיא כָעֵם בְּלָבוֹ.

יְחִידָה לֹא הָלַךְ לְבֵית הַסֵּפֶר – הִדְבֵּר חֲרָה לְאָבִיו.

נִפְּלוּ פָנָיו. פָּנָיו הָיוּ עֲצוּבִים.

וַתֵּלֶךְ חוּהַ. וַחֲוָה יָלְדָה.

וַתִּקְרָא. הִיא קָרָאָה.

וַתוֹסֶף לְלָדָת. הִיא הוֹסִיפָה וַיֵּלֶדָה.

וַיָּבֵא קַיִן. וְקַיִן הֵבִיא.

וַיֵּשֶׁע ה'. וְאַלְהִים שָׁעָה.

וַיַּחֲדָר לִקְיָן. הִדְבֵּר חֲרָה לְקַיִן.

וַיִּפְּלוּ פָנָיו. וַפָּנָיו נִפְּלוּ.

וַיָּקָם קַיִן. וְקַיִן קָם.

וַיַּהַרְגֵהוּ. וְהוּא הָרַג.

וַיַּהַרְגֵהוּ. וְהוּא הָרַג אוֹתוֹ.

בְּהִיוֹתָם. בְּאֲשֶׁר הָם הָיוּ.

שאלות

מי היזה הבן הבכור לאדם ולחנה?
 מדוע קראה את שמו קין?
 מה הייתה עבודת קין — באשר גדל?
 מה הייתה עבודת הבל?
 למה הביאו מנחה לה?
 מה הדבר אשר חרה לקין?
 מדוע שעה אלהים אל מנחת הבל, ולא שעה אל
 מנחת קין?
 מה עשה הבל לקין?
 מה זה — "נפלו פניו"?

שרשים

קין. צאן. פנה. מזבח. קנה. קנין. חוסף. הכעס.
 כעס. רעה. ראה. שעה. חרה. גזז. חלב. צמר.
 מנחה. בכור. נפל-פנים. שדה.

ב. העניש של קין

זה אמר אל קין — איזה הבל אחיד?
 אמר קין — אינני יודע. האם אני השומר לאחי?

אָמַר אֱלֹהִים — מָה עֲשִׂיתָ? הִנֵּה הַדָּם שָׁל
אֲחִיךָ — עַל הָאָרֶץ.

וְקוֹל הַדָּם צוֹעֵק אֵלַי מִן הָאֲדָמָה.
וַעֲתָה — אָרוּר תִּהְיֶה, וּמְגֹרֶשׁ תִּהְיֶה — מִן הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר פָּצְתָהּ (פִּתְחָהּ) אֶת פִּיהָ לִקְחַת אֶת דַּם אֲחִיךָ
מִיָּדְךָ.

שְׁתִּי קָלָלוֹת תִּתֵּן לָךְ הָאֲדָמָה.
(א) בְּאֲשֶׁר תַּעֲבֹד אוֹתָהּ — הִיא לֹא תִתֵּן לָךְ עוֹד
אֶת בְּחֶה. לֹא תִתֵּן לָךְ פְּרִי.

(ב) אַתָּה לֹא תִמָּצָא מְקוֹם עַל הָאֲדָמָה — לְשִׁבְתָּ
שָׁם. רַק נָע וְנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ. הוֹלֵךְ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם.

עֲנָשׁ. פְּנִחָם הִלֵּךְ הַחוּצָה, וְלֹא שָׂאֵל אֶת אָבִיו.
הָאֵב שָׁם עָלָיו עֲנָשׁ — כִּי יוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם בְּבֵיתוֹ.
הָאֵב עֲנָשׁ אֶת פְּנִחָם.

דָּם. בְּאֲשֶׁר אִישׁ חוֹתֵךְ אֶת אֶצְבָּעוֹ בְּסַכִּין — דָּם נוֹזֵל. הַדָּם — אָדָם.
שׁוֹמֵר. הַכֶּלֶב שׁוֹמֵר אֶת הַבַּיִת מִן הַגָּנָבִים.
הָאֵם יִצְאָה מִן הַבַּיִת. הִיא אֲמָרָה לְשִׁלְמָה — כִּי יִשְׁמֹר
אֶת הַתִּינוֹק.

צוּעֵק. שְׁמַעוֹן חָמַד אֶת אֲצָבָעוֹ בְּסַדִּין. כֵּם נֹל.

שְׁמַעוֹן צָעַק בְּקוֹל – הוּא, אֲצָבָעִי!

מִגֶּרֶשׁ. הִגִּיד גֶּרֶשׁ אֶת הַחֲתוּל מִן הַבַּיִת – הַחֲתוּל מִגֶּרֶשׁ.

נָע. שׁוֹנָה הִנָּה וְהִנָּה. אֵינָנִי נָח.

בְּאֲשֶׁר רוּחַ בַּחוּץ – הָעֲצִים נָעִים.

אֶבֶן – אֵינָנִי יִכְלֶה לָנוּעַ.

בְּאֲשֶׁר אִישׁ מְדַבֵּר – הַשְּׁפָתִים נָעוֹת.

הַתִּינּוֹק שׁוֹכֵב בְּעֶרְשׁוֹ. הָאִם מְנִיעָה אֶת הָעֶרֶשׁ – הָעֶרֶשׁ נָע

נָד. נֹדֵד, הוֹלֵךְ וְהוֹלֵךְ.

נָע וְנָד. הוֹלֵךְ תָּמִיד. הוֹלֵךְ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם.

אִי. אִיהַ.

פָּצְצָתָהּ. פָּתְחָה פֶּה. הִגִּיד פִּצָּה אֶת פִּיו – לְדַבֵּר.

הַצִּפּוֹר פּוֹצֵחַ פֶּה וּמַצְפִּצָּתָהּ.

דִּמְיָ אֲחִיָּהּ. הַדָּמִים שֶׁל אֲחִיָּהּ. הַדָּם שֶׁל אֲחִיָּהּ.

תָּת. לָתֵת. לִיתֵּן.

תֵּן לִי אֶת סִפְרָךְ. לֹא. אֵינָנִי יִכְלֶה לָתֵת לָךְ אֶת סִפְרִי –

אֵינָנִי יִכְלֶה תֵּת לָךְ אֶת סִפְרִי.

לֹא תוֹסִיף תֵּת. הִיא לֹא תוֹסִיף לָתֵת. לֹא תִתֵּן עוֹד.

שְׁאֵלוֹת

הָאֵם הָיָה הַחֵמָא (הַמַּעֲשֶׂה הָרַע) שֶׁל קִנְזִין — הַחֵמָא
הָרֵאשׁוֹן בְּעוֹלָם?

מָה הָיְתָה הַשְּׂאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה — אֲשֶׁר שָׁאל אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם?

מָה הָיְתָה הַשְּׂאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה — אֲשֶׁר שָׁאל אֱלֹהִים אֶת
קִנְזִין?

הָאֵם הִגִּיד הָאָדָם אֶת הָאֱמֶת — כִּי אָכַל מִעֵץ הַדַּעַת?
מָה אָמַר הָאָדָם?

הָאֵם הִגִּיד קִנְזִין אֶת הָאֱמֶת — כִּי הָרַג אֶת הַבֵּל?
מָה אָמַר קִנְזִין?

הָאֵם אָמַר אֱלֹהִים לָאָדָם — אֲנִי יוֹדֵעַ — כִּי אָכַלְתָּ מִעֵץ
הַדַּעַת?

אֵיזָה סִימָן אָמַר לוֹ אֱלֹהִים — כִּי אָכַל מִעֵץ הַדַּעַת?
אֵיזָה סִימָן אָמַר אֱלֹהִים לְקִנְזִין — כִּי הוּא הָרַג אֶת הַבֵּל?

מָה הָיְתָה קִלְלַת אֱלֹהִים לָאָדָם?

מָה הָיְתָה קִלְלַת אֱלֹהִים לְקִנְזִין?

שָׂרָשִׁים

צַעֲקָה. תַּת. שִׁמְרָה. פַּצָּה. נוֹעַ. דָּם. דְּמִי. גִּרְשָׁה.

אֵי. נוֹד. חֵמָא. לֹא־תוֹסֵף. מִצָּה. עֲנִשׁ. שְׁבַת.

כא. אלהים מרחם על קין

וקין אמר אל האלהים—

גדול החטא שלי, והענש אשר שמת עלי—

כבוד מאד לשאת (לנשא) אותו.

הנה גרשת אותי ביום הנה מעל האדמה.

ואני אהיה נע ונד בארץ.

ואתה לא תשים את פניך אלי לשמר אותי.

אני אהיה נסתר (גחבא) מעיניך.

ועתה—כל מי אשר ימצא אותי—יחרג אותי.

אמר אלהים—אני רואה כי לבך שוב אלי.

לבן—אני מצוה—כי לא יחרגו אותך האנשים

והחיות.

וכל מי אשר יחרג אותך—אעשה בו נקמה—

שבועה פעמים ככה.

ואלהים שם סימן לבן—כי כל המוצא אותו—

לא יכה אותו.

וקין יצא מלפני ה', וישב בארץ נוד—מקום

לבן עדו.

חָטָא. מַעֲשֵׂה רָע. אִם אָדָם עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה רָע — הוּא חוֹטָא
חָטָא לַאלֹהִים.

הָאָדָם חָטָא — כִּי אָכַל מֵעֵץ הַדַּעַת.

קִיָּן חָטָא חָטָא גָדוֹל — כִּי הִרְגָה אֶת הָהֶבֶל.

לְשָׂאתָ. לְנִשָּׂא. הַיֶּלֶד הוֹלֵךְ לְבֵית הַסֵּפֶר — אֶת הַסִּפְּרִים הוּא
נוֹשֵׂא בִידּוֹ.

הַשְּׁלָחַן הוּא מִשָּׂא כְּבֵד. הַיֶּלֶד אֵינָנִי יָכֹל לְשָׂאת אוֹתוֹ.
הַשְּׁלָחַן הוּא כְּבֵד — מִנְשׂוּאָה.

מִן לִי אֶת סִפְרָךְ. אֵינָנִי יָכֹל לָתֵת לָךְ אֶת סִפְרִי. כִּי אֲנִי
קוֹרָא בּוֹ.

הַסִּפְּרִים כְּבִדִּים. אֵינָנִי יָכֹל לְשָׂאת אוֹתָם.

נִסְתָּר. נִחְבֵּא. הַיִּלְדִּים שֹׁחֲקִים בְּמַחְבֹּאִים. הַלֵּךְ דָּוִד וְנִסְתָּר
(הִתְחַבֵּא).

דָּוִד הוּא נִסְתָּר מֵעֵינֵי הַיִּלְדִּים. הַיִּלְדִּים בִּקְשׁוּ אוֹתוֹ וְלֹא
מָצְאוּ.

אָמַר שְׁמַעוֹן — דָּוִד, דָּוִד! אֵל אֲתָה מִן הַמַּחְבֹּא שְׁלָךְ.
וְאֲנִי אֵלֶיךָ וְאִסְתָּר (זְמַן עֲתִיד).

נִקְרָא. לַעֲשׂוֹת לְאִישׁ רָעָה בַּעַד רָעָה.

אִישׁ בּוֹעֵס עַל חֲבֵרוֹ, וְעוֹשֶׂה לוֹ רָעָה — הוּא נֹקֵם נִקְמָה
מִמֶּנּוּ.

קִין בָּעַם עַל הָבֵל וְנָקַם נִקְמָה מִמֶּנּוּ.

יָכָה. יִהְיֶה.

עֵוָן. חַטָּא. עָנָשׁ.

גְּדוֹל עֵוָנִי מִנְשׂוֹאָה. הָעֵוָן שְׁלִי גְדוֹל מִן הַמְשָׂא אֲשֶׁר אָנִי
יָבֵל לְשֵׂאת עָלַי.

שִׁבְעָתַיִם: שִׁבְעָה פְעָמִים כָּכָה.

יָקָם. יַעֲשֶׂה בּוֹ נִקְמָה.

אוֹת. סִימָן. עַל צִוְּאָר בְּלָבִי יֵשׁ חוּט אָדָם. זֶה הוּא סִימָן (אוֹת)
כִּי הוּא שְׁלִי. אָנִי שִׁמְתִּי בּוֹ אֵת.

הָאָדָם יָדַע כִּי עֵירֶם הוּא — זֶה הוּא אוֹת כִּי אָכַל מֵעֵץ
הַדַּעַת.

הַדָּם אֲשֶׁר עַל הָאֲדָמָה, הִנֵּה אוֹת — כִּי קִין הָרַג אֶת הָבֵל.

קָרַמְתָּ. קָדָם. מוֹרַח.

וַיִּשֶׂם ה' ה' שֵׁם.

וַיֵּצֵא קִין, וְקִין יָצָא.

וַיֵּשֶׁב, וְהוּא יָשַׁב.

וְהָיִיתִי, וְאָנִי אֶהְיֶה.

וְהָיָה, הוּא יִהְיֶה. הַדָּבָר יִהְיֶה.

וְהָיָה כָּל מוֹצָאֵי-יְהִירְגֵנִי, וְכֹן יִהְיֶה הַדָּבָר. — כִּי כָּל הַמוֹצֵא אוֹתִי —
יִתְּרֵג אוֹתִי.

שְׁאֵלוֹת

בְּדִוְעַ פְּנֵה אֱלֹהִים מִקֵּץ?
 מָה אָמַר קִיץ אֶל הָאֱלֹהִים?
 לָמָּה שָׁם אֱלֹהִים אוֹת לִקְנוֹן?
 מָה אָמַר אֱלֹהִים עַל כָּל מִי אֲשֶׁר יָבֹה אֶת קִיץ?

שְׂרָשִׁים

אוֹת. עֵז. קִרְמָה. נֶכֶם. נִקְמָה. הֶקֶם. שְׁבַעֲתִים.
 יִסְתַּר. הִסְתַּר. נִסְתַּר. נִשְׁאָ: שֵׁאֵת. מִשְׁאָ

כֹּא. תוֹלְדוֹת בְּנֵי הָאָדָם—מֵאָדָם עַד נֹחַ
 וְזֶה הוּא סֵפֶר הַמִּשְׁפָּחוֹת שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, מִן
 הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַד נֹחַ. עֲשֵׂרָה

אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּדִמּוּתוֹ;
 בָּרָא אוֹתָם שְׁנַיִם—זָכָר וְנִקְבָּה.
 וּבָיִם אֲשֶׁר נִבְרָאוּ—כִּרְדּוֹ אוֹתָם, וְקָרָא אֶת
 שְׁמֵם—אָדָם.

אָדָם חַי מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה — אָז הוֹלִיד בֶּן —
בְּדַמּוֹתוֹ וּבְצִלְמוֹ, וְקָרָא אֶת שְׁמוֹ — שֵׁת.

וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הוֹלִיד אֶת שֵׁת, הָיוּ יָמֵי אָדָם —
עוֹד שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה, וְהוֹלִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת.

וְכָל יָמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי, הָיוּ — תִּשְׁעַ מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְהָיָא מֵת.

וְשֵׁת הוֹלִיד אֶת אָנוֹשׁ, וְאָנוֹשׁ הוֹלִיד אֶת קִינָן,
וְקִינָן הוֹלִיד אֶת מֶהֱלֵלָאֵל וּמֶהֱלֵלָאֵל הוֹלִיד אֶת יִרְדָּה,
וְיִרְדָּה הוֹלִיד אֶת חֲנוּךְ.

וּחֲנוּךְ הָיָה צַדִּיק. הָלַךְ בְּדַרְכֵּי אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים.
עָשָׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים.

וּחֲנוּךְ הוֹלִיד אֶת מֵתוֹשֶׁלַח.
וְכָל יָמֵי חֲנוּךְ הָיוּ — שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחָמֵשׁ
שָׁנָה, וְאָז לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים מִן הָאָרֶץ.
וּמֵתוֹשֶׁלַח הוֹלִיד אֶת לָמֶךְ, וְלָמֶךְ הוֹלִיד בֶּן,
וְקָרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ.

כִּי אָמַר לָמֶךְ — בְּאֲשֶׁר יִגְדֵּל חֲבֵן הַיָּה, הוּא יִתֵּן
מְנוּחָה לְבָנִי הָאָדָם מֵעֲבוֹרַת הָאָדָמָה הַקֹּשָׁה. הוּא

יִמָּצָא הָרֶדֶד. לְהַקֵּל אֶת עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה. הוּא יִתֵּן
לָנוּ מְנוּחָה מִן הָעֵצָבוֹן שֶׁל יְהִינּוּ, מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
ה' אָרַר אוֹתָהּ.

וְלִבֶּן קָרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ.

וּבְאֲשֶׁר הָיָה נֹחַ בֶּן חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, הוֹלִיד
שְׁלֹשָׁה בָּנִים אֶת שֵׁם, אֶת חָם, וְאֶת יֶפֶת.

דוֹר. כָּל הָאֲנָשִׁים בְּעוֹלָם, הַחַיִּים בְּזִמְנֵן אַחֵר, חָם – דוֹר אַחֵר.
הַבָּנִים חָם דוֹר שְׁנִי. בְּגִירַת־בָּנִים – חָם דוֹר שְׁלִישִׁי.

תּוֹלְדוֹת. הַסְּפוּר שֶׁל הַדּוֹרוֹת, וְהַ הוֹלִיד אֶת נֹחַ, וְנֹחַ הוֹלִיד
אֶת נֹחַ.

תּוֹלְדוֹת אִישׁ אַחֵר – הַסְּפוּר עַל חַיֵּי אִישׁ. אִיפֹה נוֹלַד,
כַּמָּה חֵי, מָה הָיָה אִתּוֹ.

מִשְׁפָּחָה. אָב וְאִם וְהַבָּנִים – חָם מִשְׁפָּחָה אַחַת.

שְׁמֵעוֹן וְשִׁלְמָה – אֲחִים. לְשִׁמְעוֹן יֵשׁ בֶּן, וְלְשִׁלְמָה יֵשׁ בֶּן.

הַבֶּן שֶׁל שְׁמֵעוֹן וְהַבֶּן שֶׁל שִׁלְמָה – חָם מִשְׁפָּחָה אַחַת.

וְכָר. אִישׁ.

נִקְבָּה. אִשָּׁה.

נִבְרָאוּ. אֱלֹהִים בָּרָא אֶת הָאָדָם מֵעֶפֶר – הָאָדָם נִבְרָא מֵעֶפֶר.
אָדָם וְחָוָה נִבְרָאוּ מֵאֵת אֱלֹהִים.

לְהַקְלֵךְ. לַעֲשׂוֹת קָל.
 וְאִינְנוּ. וְלֹא הָיָה עוֹד. הִלָּךְ מִן הָאָרֶץ. וְאִישׁ לֹא יָדַע אִיפֹה הוּא.
 יִנָּחֵם. יִתֵּן מִנוּחָה. יִקַּל אֶת הָעֶצְבֹּן.
 יִנְחָמֵנוּ. יִנָּחֵם אוֹתָנוּ.
 בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים. בְּיוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים.
 בְּרָאָם. בָּרָא אוֹתָם.
 בְּיוֹם הַבְּרָאָם. בְּיוֹם הַבְּרָא אוֹתָם. בְּיוֹם אֲשֶׁר הֵם נִבְרָאוּ.
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ. אַחֲרֵי אֲשֶׁר הוֹלִיד.
 אַבְרָהָהּ ה'. ה' אַבְרָהָהּ (אַבְרָהָהּ) אוֹתָהּ.
 בֶּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. אִישׁ שֶׁל חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.
 וַיְחִי אָדָם. וְאָדָם חָיָה.
 וַיֹּלֶד. וְהוּא הוֹלִיד.
 וַיְהִי. וְהֵם חָיוּ.
 וַיָּמָת. וְהוּא מָת.
 וַיִּתְּחַלֵּף. וַיִּתְּנוּף. וַיִּתְּחַלֵּף.

סֵפֶר הַדִּוְרוֹת

אָדָם. שֵׁת. אֶנוֹשׁ. קִינָן. מֶהֱלָאֵל. יֶבֶר. חֲנוּךְ.
 מִתּוֹשֶׁלֶת. לְמֹד. גִּחַ* (*)

(*) מספרי השנים, אשר בפרק הזה בחומש, יכתוב המורה על הלוח בסימני מספר. התלמידים יתרגמו את סימני המספר למלים.

שְׂרָשִׁים

משפחה. נחם. אָרֶר. בְּרֹא. הִבְרָא. נִבְרָא.
 הוֹלִיד. תולדות. בן... שנה. דור. זכר. נקבה.
 אֶחָרִי־הוֹלִידוּ. גדל. קל. להקל. סדר.

כ. קֶץ כָּל בָּשָׂר

בִּימֵי נֹחַ עֲזָבוּ הָאָנָשִׁים אֶת ה', וְהָיוּ רָעִים מְאֹד.
 הֵם גָּזְלוּ זָה מִזֶּה. הִרְגוּ זָה אֶת זֶה. לֹא יָדְעוּ אֶת
 ה' וְלֹא רָחֲמוּ עַל אָנָשִׁים.

וְאֱלֹהִים רָאָה — כִּי רָבָה הָיָה הַרְעָה אֲשֶׁר הָאָדָם
 עֹשֶׂה בָאָרֶץ.

וְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת אֲשֶׁר בְּלִבּוֹ כָּל הַיּוֹם — הֵן רַק
 לַעֲשׂוֹת רָע.

אִזְ הִתְעַצֵּב אֱלֹהִים — עַל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הָאָדָם
 בָּאָרֶץ.

אֱלֹהִים נָחַם עַל הַדְּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה.

וַאלֹהִים אָמַר — אֲנִי אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם — מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְלֹא יִהְיֶה עוֹד אָדָם בְּאֶרֶץ.
אֲמַחֶה אֶת הַכֹּל. מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה, עַד רֶמֶשׂ,
וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם.

כִּי נָחָם אֲנִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אוֹתָם.
וְרַק אִישׁ צַדִּיק אֶחָד הָיָה בְּכָל הַדּוֹר הַהוּא —
אֲשֶׁר הָיָה טוֹב בְּעֵינֵי ה' — וְהָיָה נָח.
וַאלֹהִים אָהַב אוֹתוֹ.

עֹבֵב. הֵלֶךְ מִן... שְׁלֹמֹה עֹבֵב אֶת הָעִיר, וְהוּא נָע וְנָד מֵעִיר
לְעִיר.

אֲנִי עֹבְדֵתִי אֶת נָתָן. אֵינֶנִּי מִתְהַלֵּךְ אִתּוֹ, כִּי הוּא יֵלֵךְ רָע.
גִּזְלָה. לָקַח מֵאִישׁ דְּבָר בְּכֹחַ.

גִּזְלָן בָּא אֶל בֵּית דָּוִד, הִכָּה אֶת כָּל אַנְשֵׁי הַבַּיִת, וְלָקַח
מֵהֶם אֶת כָּל הַכֶּסֶף.

הַגִּזְלָן עוֹשֶׂה גִזְלָה. הַגִּזְלָן גִּזְלָה.

רָבָה. גְּדוּלָה. הִרְבָּה.

חָשַׁב. אָמַר בְּלִבּוֹ. אִישׁ חָכָם חוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת,
וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא עוֹשֶׂה.

כַּאֲשֶׁר שׁוֹאֲלִים דָּבָר מִיֵּלֶד חֶכֶם — הוּא חוֹשֵׁב, וְאַחֲרֵי כֵן
הוּא עוֹנֶה. יֵלֶד לֹא-חֶכֶם — עוֹנֶה מֵהֶר, וְאֵינָנו חוֹשֵׁב.
אֱלֹהִים הוּא יוֹדֵעַ מִחֻשְׁבוֹת — מֶה שְׂאִישׁ חוֹשֵׁב.

נָחֵם. הִתְעַצֵּב עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה.
לֹא הָלַךְ אֶל בֵּית-תַּמּוּנוֹת. הִתַּמּוּנוֹת לֹא הָיוּ יְפוֹת. לֹא
נָחֵם עַל אֲשֶׁר הָלַךְ. הוּא אָמַר — אֲנִי נִחַמְתִּי כִּי הִלַּכְתִּי.
מָחָה. מָחַק אֶת הַכְּתָב מִן הַלּוּחַ. רָחַל כְּתָבָה בְּגִיר עַל הַלּוּחַ.
בָּא הַלֵּל וְחָפֵץ לְמַחֹת אֶת הַכְּתָב שֶׁל רָחַל. אָמְרָה
רָחַל — אֵל תִּמְחָה! יוֹסֵף לֹא מָחָה.

חֵן. הִבְגִּיד אֵינָנו יָפָה. אֵינָנו מוֹצֵא חֵן בְּעֵינֵי.
רָעַת הָאָדָם. הִרְעָה שֶׁל הָאָדָם.
עֲשִׂיתִים. עָשִׂיתִי אוֹתָם.

וַיִּנָּחֵם ה'. נָחֵם נָחֵם.

וַיִּתְעַצֵּב. הוּא הִתְעַצֵּב.

שְׁאֵלוֹת

כַּמָּה דוֹרוֹת הָיוּ מֵאָדָם — עַד נֹחַ?
כַּמָּה בָּנִים נוֹלְדוּ לָאָדָם?
מֶה שֵׁם הַבֶּן הָרִאשׁוֹן?

השני?

השלישי?

מי היה הדור העשירי לאדם?

במה נבדל נח מכל אנשי דורו?

מה שם באיש הצדיק אשר חי לפני נח?

מדוע קרא למד את שם בנו נח?

מתי אברר ה' את האדמה?

מדוע נחם ה' כי עשה את האדם?

מה היו מחשבות האדם אשר חשב כל היום?

מה אמר ה' לעשות?

שְׁרָשִׁים

מחה. רבה. עוב. חן. חשב. מחשבה. נחם.

גול. גולה.

ח מ ש

א.

- א בִּרְאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
- ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וָבָהוּ, וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וָרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם.
- ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים—יְהי אוֹר. וַיְהי אוֹר.
- ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחָשֶׁךְ.
- ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר—יוֹם, וּלְחָשֶׁךְ קִרְיָא—לַיְלָה. וַיְהי עֶרֶב, וַיְהי בֹקֶר—יוֹם אֶחָד.
- ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים—יְהי רִקְיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם, וַיְהי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם.
- ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרִקְיעַ, וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמָּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרִקְיעַ, וּבֵין הַמָּיִם—אֲשֶׁר מֵעַל לָרִקְיעַ. וַיְהי כֵן.
- ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרִקְיעַ—שָׁמַיִם. וַיְהי עֶרֶב, וַיְהי בֹקֶר—יוֹם שֵׁנִי.

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — יִקְוּ הַפְּנִים אֶל מְקוֹם אֶחָד, וְתִרְאֶה
הַנִּבְשָׁה. וַיְהִי כֵן.

י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַנִּבְשָׁה — אֶרֶץ, וּלְמִקְוֵה הַפְּנִים
קָרָא — יַמִּים. וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב.

יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא — עֵשֶׂב
מִזֵּרֶע זֶרַע, וְעֵץ פֶּרִי — עֹשֶׂה פֶּרִי לְמִינוֹ, אֲשֶׁר
זָרְעוּ בוֹ. וַיְהִי כֵן.

יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא — עֵשֶׂב מִזֵּרֶע זֶרַע לְמִינוֹ, וְעֵץ
עֹשֶׂה פֶּרִי — אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ — לְמִינוֹ. וַיִּרְא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב.

יג וַיְהִי עֶרֶב, וַיְהִי בֹקֶר — יוֹם שְׁלִישִׁי.

יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — יְהִי מְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם —
לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה.

טו וַהֲיוּ לְמְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם — לְהַאִיר עַל הָאָרֶץ.
וַיְהִי כֵן.

טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדוֹלִים. אֶת
הַמְּאֹרֶת הַגְּדוֹל — לְמַמְשְׁלַת הַיּוֹם, וְאֶת הַמְּאֹרֶת
הַקָּטָן — לְמַמְשְׁלַת הַלַּיְלָה, וְאֵת הַכּוֹכָבִים.

וַיִּזְכֹּר אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם — לְהַאֲרִיר עַל
הָאָרֶץ.

יְהִי וְלִמְשַׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וְלִהְבֵּדִיל בֵּין הָאֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ. וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב.

יֵט וַיְהִי עֶרֶב, וַיְהִי בֹקֶר — יוֹם רִבְעִי.

כַּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף
יְעוֹפֵף — עַל הָאָרֶץ, עַל פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם.

כֹּא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹלִים, וְאֶת כָּל
נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרוֹמֶשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם — לְמִינֵיהֶם,
וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף — לְמִינוֹ. וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב.

בב וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר — פְּרוּ, וּרְבוּ, וּמִלְאוּ
אֶת הַמַּיִם בַּיָּמִים, וְהָעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ.

גג וַיְהִי עֶרֶב, וַיְהִי בֹקֶר — יוֹם חֲמִישִׁי.

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ —
בַּהֶמָּה וּבְרֶמֶשׂ וְחַיַּת-אָרֶץ לְמִינָהּ. וַיְהִי כֵן.

כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ, וְאֶת הַבְּהֵמָה
לְמִינָהּ, וְאֶת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינוֹ. וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב.

כז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ, כִּדְמוּתֵנוּ,
וַיְרֵדוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבַבְּהֵמָה, וּבְכָל
הָאָרֶץ, וּבְכָל הַרֶמֶשׂ הָרוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ.

כח וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
בָּרָא אוֹתוֹ. זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אוֹתָם.

כט וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים — פָּרוּ
וּרְבוּ, וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ, וּבִבְשׁוּיָהּ. וַיְרֵדוּ בִדְגַת
הַיָּם, וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבְכָל חַיָּה הָרוֹמֶשֶׁת עַל
הָאָרֶץ.

ל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב
זֹרֵעַ וָרֹעַ — אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ, וְאֶת כָּל
הָעֵץ — אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ זֹרֵעַ וָרֹעַ — לָכֶם יִהְיֶה
לְאָכְלָהּ.

ל וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ, וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם, וּלְכָל רוֹמֵשׁ
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה — אֶת כָּל יִרְקַע עֵשֶׂב
לְאָכְלָהּ. וַיְהִי כֵן.

לא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה — וַהֲנִיחָה מְּוֹב
מְאֹד. וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר — יוֹם הַשְּׁשִׁי.

ב.

א וַיָּכֹלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם.
 ב וַיָּכֹל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
 וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
 ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי
 בּו שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא.

ד וַיִּשְׁמַע ה' אֱלֹהִים בֶּן בְּעֵדָן מִקֶּדֶם, וַיִּשְׁמַע שֵׁם אֶת
 הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר.

ה וַיִּצְמַח ה' אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל עֵץ גִּנְחָמִד
 לְמִרְאֵה, וְטוֹב לְמֵאכֹל. וַעַץ הַחַיִּים — בְּתוֹךְ הַגֵּן,
 וַעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע.

ו וַנְּהַר יוֹצֵא מִעֵדֶן — לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן.
 ז וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, וַיְנִיחֵהוּ בֵּן עֵדֶן —
 לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ.

ח וַיֹּצֵא ה' אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר — מִכָּל עֵץ הַגֵּן
 אָכֹל תֹּאכֹל.

ט וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע — לֹא תֹאכֹל מִמֶּנּוּ. כִּי בַיּוֹם
 אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ — מוֹת תָּמוּת.

י וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים — לֹא טוֹב הָיְיֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ.
אֶעֱשֶׂה לוֹ עֹזֵר כְּגֻנְדּוֹ.

יא וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם אֶת כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֶת
כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם — לִרְאוֹת מֶה יִקְרָא לוֹ.
יב וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה, וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם,
וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה.

יג וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהִים תְּרִדָּמָה עַל הָאָדָם — וַיִּשָּׁן. וַיִּקַּח
אֶחָת מִצִּלְעֹתָיו, וַיִּסְגֵּר בָּשָׂר תַּחֲתָנָה.

יד וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם —
לְאִשָּׁה. וַיְבִיֶאֱהָ אֶל הָאָדָם.

טו וַיֹּאמֶר הָאָדָם — זֹאת הִפָּעַם — עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר
מִבָּשָׂרִי. לְזֹאת — יִקְרָא אִשָּׁה. כִּי מֵאִישׁ לְקָנָהָ
זֹאת.

טז וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עֶרְוִמִּים — הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ. וְלֹא
יָתֻבוּשׁוּ.

ג.

א וַהֲנַחֲשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה'.

אֱלֹהִים. וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה — אַךְ כִּי אָמַר אֱלֹהִים —
לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן?

ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵל הַנָּחֶשׁ — מִפְּרִי עֵץ הָגֶן
נֹאכֵל.

ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר אֶשְׂר בְּתוֹךְ הָגֶן — אָמַר אֱלֹהִים — לֹא
תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא תִנְעֻמוּ בוֹ, פֶּן תָּמוּתוּן.

ד וַיֹּאמֶר הַנָּחֶשׁ אֵל הָאִשָּׁה — לֹא מוֹת תָּמוּתוּן.

ה כִּי יֵדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ — וְהִיִּיתֶם
כְּאֱלֹהִים, יֵדְעִי טוֹב וָרָע.

ו וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל, וְנִחְמָד הוּא
לְהִשְׁכִּיל — וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכֵל. וַתֵּתֶן גַּם לְאִשָּׁה
עִמָּה — וַיֹּאכֵל.

ז וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם, וַיֵּדְעוּ כִּי עֲרֻמִּים הֵם.
וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵה תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגוּרוֹת.

ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל ה' אֱלֹהִים מִתְּהִלָּךְ בָּגֶן. וַיִּתְּחִבּוּ
הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי ה' אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הָגֶן.
ט וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ — אַיֶּכָּה?

י וַיֹּאמֶר אֵת קוֹלָךְ שְׁמַעְתִּי בָּנִי - וַיֹּאמְרוּ כִּי עֲנִיָּה
זָנָבִי, וַיִּצְחָק.

יב וַיֹּאמֶר - מִי הַיֵּד קוֹל כִּי עֲנִיָּה אֲתָה? הֲמִן הַעַץ
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבָלֶתִי אֲכָל־מִמֶּנּוּ - זָנָבֶלְתָּ?
יג וַיֹּאמֶר הָאָדָם - הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ עִמָּדִי, הִיא
נָתְנָה לִּי מִן הָעֵץ - וַיִּאָּכֶל.

יד וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים לְאִשָּׁה - מַה זֹּאת עָשִׂיתָ?
וַיֹּאמֶר הָאִשָּׁה - הִנֵּחַשׁ הַשֵּׁאֲנִי - וַיִּאָּכֶל.

יז וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ - כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, אֲרֹר
אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה. עַל נַחֲשֶׁךָ
תֵּלֵךְ, וְעָפָר תֹּאכֹל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

יח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּיָנֶךָ וּבִין הָאִשָּׁה, וּבִין וְרֵעֶךָ וּבִין
וְרֵעֶהָ, הִיא יִשְׁטָף רֹאשָׁהּ, וַיִּתֶּן הָאֱלֹהִים עֲקָב.

יט אֶל הָאִשָּׁה אָמַר - הִרְבָּה אֲרָבָה עֲלֶיךָ בְּעֶצְבִּי
תֵּלְדִי בָנִים.

י וַלָּאָדָם אָמַר - כִּי שְׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ, וַתֹּאכֹל
מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר - לֹא תֹאכֹל מִמֶּנּוּ, -

אָרִירָה הָאָדָמָה בַּעֲבוּרָהּ. בָּעֲצָבוֹן תֵּאבְּלָנָה כָּל
יְמֵי חַיֶּיהָ.

יִי וְקוֹץ וְדִרְדֵּר תַּצְמִיחַ לָהּ.

יט בָּזַעַת אִפְיָהּ תֹאכַל לֶחֶם — עַד שׁוֹבֵדָה אֶל הָאָדָמָה
כִּי מִמָּוֶנָה לִקְחָתָהּ. כִּי עָפָר אֶתָּה, וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב.
כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה. כִּי הִיא הָיְתָה אִם
כָּל חַי.

כא וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתִנּוֹת עוֹר —
וַיִּלְבִּישֵׁם.

כב וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים — הֵן הָאָדָם יוֹדֵעַ טוֹב וְרָע, —
וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וְאָכַל —
וְחַי לְעוֹלָם.

כג וַיִּשְׁלַחְהוּ ה' אֱלֹהִים מִן עֵדֶן — לַעֲבֹד אֶת
הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם.

כד וַיִּנְהַשׁ אֶת הָאָדָם. וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגֵן עֵדֶן אֶת
הַכְּרוֹבִים, וְאֵת לֶהט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת — לְשָׁמֹר
אֶת הַדֶּרֶךְ עַץ הַחַיִּים.

ד.

א וַתֵּלֶךְ חַנָּה בֵּן, וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ קִנּוּ, וַתֹּאמֶר —
קִנִּיתִי אִישׁ אֶת ה'.

ב וַתּוֹסֶף לָלֶכֶת אֶת אָחִיו — אֶת הֶבֶל. וַיְהִי הֶבֶל —
רֹעֵה צֹאן, וְקִנּוּ הָיָה — עֹבֵד אֲדָמָה.

ג וַיְהִי מִקֶּץ יָמִים — וַיָּבֵא קִנּוּ מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לָּהּ.
ד וַהֲבֵל הָבִיא גַם הוּא — מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ, וּמִחֶלְבִיָּהוּ.
וַיִּשַׁע ה' אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ.

ה וְאֶל קִנּוּ וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה. וַיִּחַר לְקִנּוּ מְאֹד,
וַיִּפְּלוּ פָנָיו.

ו וַיְהִי בִדְהוּתָם בַּשָּׂדֶה, וַיִּקָּם קִנּוּ אֶל הֶבֶל אָחִיו —
וַיַּהַרְגֵהוּ.

ז וַיֹּאמֶר ה' אֶל קִנּוּ — אֵי הֶבֶל אָחִיךָ? וַיֹּאמֶר — לֹא
יָדַעְתִּי. הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי?

ח וַיֹּאמֶר — מָה עָשִׂיתָ? קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי
מִן הָאֲדָמָה.

ט וַעֲתָה — אַרְוֵר אֶתָּה — מִן הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת
פִּיהָ לְקַחַת אֶת דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ.

י כי תעבד את האדמה—לא תוסף תת כחה לך.
נע וגד תהיה בארץ.

יא ויאמר קין אל ה'—גדול עוני מנשוא.
יב הן גרשתי אותי היום מעל פני האדמה, ומפניך
אפטר, והייתי נע וגד בארץ, והיה כל מוצאי
—יהרגני.

יג ויאמר לו ה'—לכן—כל הורג קין—שבעתים
יקם. וישם ה' לקין אות—לבלתי הכות אותו כל
מוצאו.

יד ויצא קין מלפני ה' וישב בארץ נוד—קדמת עין.

ה.

א זה ספר תולדות אדם, ביום ברוא אלהים אדם.
בדמות אלהים עשה אותו.

ב זכר ונקבה בראם, ויקרד אותם, ויקרא את שמם
אדם—ביום הבראם.

ג ויחי אדם שלשים ומאת שנה, ויולד בדמותו,
בצלמו, ויקרא את שמו שת.

ד וַיְהִי יָמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֵׁת—שָׁמְנָה
מֵאוֹת שָׁנָה. וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

ה וַיְהִי כָּל יָמֵי אָדָם אֲשֶׁר חִי—תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלָשִׁים שָׁנָה, וַיָּמָת.

ו וַיְחִי שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד אֶת אֱנוֹשׁ.
ז וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אֱנוֹשׁ שִׁבְעַ שָׁנִים
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

ח וַיְהִי כָּל יָמֵי שֵׁת—שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַ
מֵאוֹת שָׁנָה, וַיָּמָת.

ט וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה, וַיּוֹלֶד אֶת קִינָן.
י וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קִינָן—חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

יא וַיְהִי כָּל יָמֵי אֱנוֹשׁ—חֲמֵשׁ שָׁנִים וּתִשְׁעַ מֵאוֹת
שָׁנָה, וַיָּמָת.

יב וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה, וַיּוֹלֶד אֶת מֶחֱלָאֵל.
יג וַיְחִי קִינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מֶחֱלָאֵל—אַרְבָּעִים
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

יז וַיְהִי כָּל יְמֵי קַיִן – עָשָׂר שָׁנִים וַתֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה, וַיָּמָת.

יח וַיְחִי מִהֶלֶלְאֵל חָמֵשׁ שָׁנִים וְשָׁשִׁים שָׁנָה, וַיּוֹלֶד אֶת יֶרֶד.

יט וַיְחִי מִהֶלֶלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְשִׁמְנֶה מֵאוֹת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

יז וַיְהִי כָּל יְמֵי מִהֶלֶלְאֵל חָמֵשׁ וַתֵּשְׁעִים שָׁנָה וְשִׁמְנֶה מֵאוֹת שָׁנָה, וַיָּמָת.

יח וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד אֶת חֲנוּךְ.

יט וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

כ וַיְהִי כָּל יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.

כא וַיְחִי חֲנוּךְ חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה, וַיּוֹלֶד אֶת מֶתוֹשֶׁלַח.

כב וַיִּתְּהֵלֶךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מֶתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

כג וַיְהִי כָּל יְמֵי חֲנוּךְ חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה.

כד וַיִּתְּהִלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ. כִּי לָקַח אוֹתוֹ
אֱלֹהִים.

כה וַיְחִי מִתּוֹשָׁלַח שִׁבְעֵי וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה,
וַיּוֹלֶד אֶת לִמְךָ.

כו וַיְחִי מִתּוֹשָׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לִמְךָ שְׁתַּיִם
וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשִׁבְעֵי מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

כז וַיְהִי כָּל יְמֵי מִתּוֹשָׁלַח תְּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה, וַיָּמָת.

כח וַיְחִי לִלְמֹךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד
בָּן.

כט וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ, לֵאמֹר—זֶה יִנְחֲמֵנוּ מִמַּעַשְׁנוֹ,
וּמִעֲצָבוֹן יִהְיֶנוּ—מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָהּ ה'.

ל וַיְחִי לִלְמֹךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה
וּחָמֵשׁ מֵאֵת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.

לא וַיְהִי כָּל יְמֵי לִלְמֹךְ שִׁבְעֵי וּשְׁבָעִים שָׁנָה וּשִׁבְעֵי
מֵאוֹת שָׁנָה, וַיָּמָת.

לב וַיְהִי נֹחַ בֶּן חָמֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וַיֻּלְּד נֹחַ אֶת שֵׁם,
אֶת חָם וְאֶת יָפֶת.

א וַיֵּרָא ה' כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ, וְכָל מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ רַק רָע כָּל הַיּוֹם.

ב וַיִּנָּחֶם ה' כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ, וַיִּתְּעַצֵּב אֵל
לִבּוֹ.

ג וַיֹּאמֶר ה' — אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי — מֵעַד
פָּנִי הָאֲדָמָה, — מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה, עַד רֶמֶשׂ, וְעַד
עוֹף הַשָּׁמַיִם. כִּי נַחֲמָתִי כִּי עָשִׂיתִים.
ד וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'.

לוחות הפעלים

דגממת נמיה בעבר ובעתיד*

אני פתבתי	אני	אכתב
אנהנו פתבנו	אנהנו	נכתב
אתה פתבת	תכתב	
אתם פתבתם	תכתבו	
את פתבת	תכתבי	
אתן פתבתן	תכתבנה	
הוא כתב	כתב	כתב
הם פתבו	כתבו	
היא פתכה	כתב	כתב
הן פתבו	הן	תכתבנה

(*) טוב ללמוד לתלמידים (לשעורים, ואפילו במשך שבועות אחדים) את דוגמת הנטיה הזאת, וגם אתר כך יחזרו עליה מזמן לזמן. הלמוד יהיה בשלשה אופנים: א) עבר לבד ועתיד לבד, כמו: אני כתבתי, אנחנו כתבנו, אתה כתבת, וכו', ואחר כך: אני אכתוב, אנחנו נכתוב, וכו'. ב) עבר ועמו העתיד: אני כתבתי, אני אכתוב, וכו'. ג) תמונות בודדות שלא כסדרן. המורה מעיר את התלמידים על אותם היסודות של הנטיה (והם הרוב) הלקוחים משמות הגוף, כמו: חירק וי' של "כתבתי" — מן "אני"; א' של "אכתוב" — מן "אני"; וגם יעיר על הדמיון בנטיה מגוף אחד: כתב, כתבת, כתבו, גוף שלישי, שבכל נשמעות רק אותיות השורש; התי' הנוספת בכל הגופים השניים גם בעבר וגם בעתיד, וכן: יכתוב, יכתבו.

שנון דוגמה זו על בוריה תהיה למשען להם בהשתמשם בלוחות הנטיה הבאים כאן, ביחוד—לוח ב'. בלוחות אלו באות מכל שורש רק אותן התמונות שהורגלו התלמידים בשמושם בפנים הספר. המורה יוכל להוסיף לפעמים איזו תמונה כפי הצורך, אבל אין לתת לתלמידים נטיות שרשים על הסדר לפי דוגמה זו. כי למוד נטיות בלי שמוש הנהו רק איבוד זמן ועצמה.

א. הפעלים

הנמצאים בספר זה מסודרים לתמונותיהם

להפנות את השרשים על פי הדגמאות בראש כל תמונה*)

א. פעל	לכנות	ידע	הרג	עשה
למשל	קנה	לשאת*)	אכל	אני
שמר	שתה	לתת	לקח	אתה
למד	מחה	לישן	נגעתי	הוא
לבש	רעה	לקום	שמע	היה
כתב	היה	שוב	ידע	חונך
שאל	עשה	מות	שקמתי	שמר
לצטח	לקרא	לגנוח	נתתי	דקר
זרע	ברא	נוע	יכלתי	חרש
נמע	לנשוא	לאמר	מצאתי	חשב
לחרש	(לשאת)	אני	יצא	נול
עבר	מנשוא	עבר	ברא	נקם
הרג	ללכת	ישבתי	יראתי	גול
לאכל	ישב	עוב	קניתי	כתב
	לקחת	הלך	ראה	נתן

(*) הדוגמות בהודרות הבאות כאן יכתוב המורה את שרשיהן על הלוח, והילדים יתחנכו להשתמש, אחרי שלמדו אותם מעל הספר.

כבש	צומח	דמה	אני	פצה
שכב	לקח	קנה	את	פאה
תפר	פתח	פנה	היא	עוף
חתך	שמע	בנה	היה	נוע
רכב	זרע	ענה	עובדת	שים
אכל	נמע	חפץ	הלך	תה
עבר	ידע	הסר	עור	אני
עמד	נגע	עצב	עמד	אתה
הלך	בוא	ירא	ישב	הוא
אמר	יצא	שמח	חגר	היה
הרג	מצא	יכל	רמש	פרוש
ירד	נשא	צריך	לבש	ברך
ישב	קרא	עף	להט	ארר
נדר	חטא	רוץ	נתן	כתב
אהב	עולה	בוא	אכל	אהב
איב	ראה	נוע	בער	אני
כהט	רעה	נוד	יוצאה	את
בער	שתה	שים	עושה	הוא
צעק	עשה	מת	ראה	היה
כעס	רדה	חי	רעה	פרושה

תדע	נאכל	עפים	שכן	אורורה
תאכל	גלף	נוע	גזז	אני
תוכל		שים	אכל	עתיד
תשוב	אתה	מתים	אמר	אמחה
שוף	עבר		ארר	היה
מות	אכלת	אנחנו	הלף	אעשה
תשים	שמעת	אתן	עמד	אברא
	נתת	הן	קוראים	אמן
צווי	יצאת	היה	ידע	אלף
עשה	עשית	רומשות	זרע	אשים
אכל	שמרת	הלף	נמע	שית
קרא		שוחות	לקח	אנחנו
עשה	אתה	נעות	צמח	אתם
פנה	עתיד	חיות	אוקבים	הם
ראה	תשבר	אנחנו	צעק	חנה
גש	תעבר	אתם	יכלים	לומדים
ישב	תמצא	הם	רואים	זרק
הלף	תהנה	הזה	עשה	שמר
נתן	חיה	עצובים	שחה	רמש
קח	תפל	אנחנו	חיים	ישב
בוא	תלף	עתיד		
		נעשה		

נמע	אסף	הוא	תאכלו	צווי
שמע	הרג	עבר	תמותו	לא תעשה
נגע	חתך	למד	צווי	אל תרכב
יכל	עזב	סגר	עשו	אל תעשה
קפץ	עבד	גדל	קבשו	אל מחה
חסר	חגר	גזל	מלא	לא תאכל
ישן	ענש	גזז	פרו	אל תגע
ירא	ארר	גמר	רבה	אל לקח
ברא	ירד	נפל	רדה	אל תלך
קרא	ישב	נקם	צווי	אל תירא
יצא	יצר	שבת	לא תעשו	אל תרוץ
חטא	שאל	כתב	אל תאכלו	אתם
היה	כעס	נתן	לא תגעו	עתיד
עשה	צעק	אמר	את	תקבשו
ראה	אהב	הפך	עבר	מלא
רעה	מחק	חמד	עשית	תפרו
בנה	שומח	הלך	את	רבה
ענה	לקח	עזר	עתיד	רדה
חיה	פקח	חשב	תלדי	חיה
מחח	ידע	אכל		תעשו

שָׁתָה	שָׁאֵל	יָשַׁע	יָשַׁב	בָּאָו
קָנָה	צָמַח	לָקַח	יָרַד	קוּם
פָּנָה	פָּקַח	נָתַן	צָמַח	שָׁיַם
שָׁעָה	שָׁלַח	יָלַף	לָקַח	הָם
חָרָה	זָרַע	יָשַׁב	שָׁמַע	עָהִיד
פָּצָה	יָחַדֶּשׁ	יָבַע	יָדַע	יִשְׁרָצוּ
קָם	הָרַג	יָעוֹף	נָמַע	שָׁבַת
נֹחַ	עֹזַר	שׁוֹף	מָלַא	מָלַא
בּוֹא	עָבַד	מוֹת	מָצָא	יִהְיֶה
שָׁיַם	יָחַתֵּן	יָבֹא	יָצָא	יֵאָכְלוּ
שִׁית	יָרֶכֶּה	הָם, הֵן עָבַר	קָרָא	יָרְדוּ
מָת	הָיָה		חָלַף	חָיָה
הָיָא	רָדָה	פָּתְבוּ	הָרַג	יַעֲשׂוּ
עָהִיד	בָּנָה	לָבַשׁ	חָפַץ	יָתֵנוּ
יִשְׁמֹר	רָאָה	תָּפַר	עָבַר	יָלְכוּ
מָשַׁל	חָיָה	שָׁכַן	עֹזַב	הָיָא
מָלַךְ	יַעֲשֶׂה	גָּדַל	אָכַל	עָבַר
כָּבַשׁ	יֵאָכֵל	נָפַל	עָשׂוּ	לָבָשָׁה
יָרַכַּב	יָקָרָא	גִּזַּל	רָאָה	נָתַן
גָּדַל	מָצָא	שָׂרַץ	הָיָה	נָפַל

נולדו	אתה	פלא	הוא	ילד
הם	עבר	קרא	עתיד	שרף
עתיד	גלקחם	נחמד	תלבש	כתב
יָקוּוּ	הוא	חבא	תהיה	הלך
הוא	עבר	נחם	מעשה	אמר
עבר	נרדם	אני	תתן	אכל
נזמרה	בדל	את	מצא	חפץ
נראתה	סתר	הוא	ב.	עמד
הוא	נחם	הוא	נפעל	קרא
עתיד	נולד	הנה	הקרא	חטא
תראה	הוא	נחמדה	(תקראם)	דשא
ג.	עתיד	נראית	אני	מצא
פיעל	יקרא	אני	עבר	יצא
לבקש	יעשה	עתיד	נחמתי	פתח
דבר	הם, הן	אסתר	נחבאתי	לקח
שלם	עבר	אנחנו	אני	שמע
חבר	נפקחו	אתם	אתה	צחקתה
שחק	גמר	הם	הוא	כעם
לכסות	ברא	הנה	הנה	בער
	נקוו	נפלאים	נסתר	עניתה
		נראים		היח
				פצה
				שתה
				ראתה
				עשה

אָנִי	מִצְפָּצֶפֶת	הוּא	דבר	אָתָּה
עָבֵר	מִבְּסָה	עָבֵר	שָׁחֲקוּ	עָבֵר
שְׁבַרְתִּי	אֶנְחֶנּוּ	קִבֵּשׁ	רחם	לְקַחְתָּ
אֶתִּי	אַתֶּם	דבר	כָּלוּ	הוּא
אָנִי	הֵם	זמר	כסה	עָבֵר
אַתָּה	הֵנָּה	קלל	הֵם	לָקַח
הוּא	מִבְּרִים	שָׁלַח	עָתִיד	כָּלָה
הֵנָּה	מִקְלָלִים	גִּבֹּרֶת	יִמְלֹאוּ	הֵם
מִקְלָל	מְשַׁחֲקִים	גרש	הוּא	עבר
חמם	מִבְּרָכִים	ארר	עָבֵר	כָּלוּ
דבר	מִבְּסִים	כָּלָה	בְּקִשָּׁה	הוּא
יבש	אַתָּה	צוה	ד.	עָבֵר
מִרְחֵם	עָבֵר	הוּא	פָּעַל	לְקַחְתָּ
רחף	גִּבֹּרֶת	עָתִיד	אָנִי	כָּלָתָה
מִבְּסָה	צוּוִי	יִבְרַר	אַתָּה	ה:
צוה	עָשָׂה	שבר	הוּא	הַפְּעִיל
מִבְּרָךְ	גָּרַשׁ	יִשְׁמַח	הֵנָּה	לְהַבְדִּיל
אָנִי	אַתֶּם	יִנְחֵם	מִקְלָל	שכל
אַתָּה	עָתִיד	יְעוֹפֶף	מִבְּרָךְ	לְהַצְמִיחַ
הוּא	תִּמְלֹאוּ	הֵם, הֵן	גרש	ורע
הֵנָּה		עָבֵר		
מִרְחֶפֶת		בְּקִשׁוֹ		

לְהַשְׁקוֹת	מִבֵּין	אַתָּה	הַשִּׂיא	הָיָא
לְהַכּוֹת	אוֹר	עָבַר	הִנֵּינִי	עָתִיד
לְהַבְיִט	מִקְיִם	הִקֵּינִי	הִבִּיא	מַצְמִינִים
הוֹלִיד	זוֹעַ	צָוִוִּי	הוֹסִיף	פִּדְשִׂיא
(הוֹלִידוֹ)	אֲנִי	עָשָׂה	יֵלֵד	תוֹסִיף
לְהוֹצִיא	אַתָּה	הִנֵּחַ	יֵצֵא	יֵצֵא
לְהִבִּין	הָיָא	הָבֵא	הוּא	וְ:
אוֹר	הוּא	הוּא	עָתִיד	הַפְּעֵל
לְהַקְלֵל	מַצְמִיחָה	עָבַר	יִבְדִּיל	אֲנִי
לְהַרְע	בִּדְל	הִבְדִּיל	יָכָה	אַתָּה
אֲנִי	מְנִיעָה	שָׁכַן	יָקַל	הוּא
עָבַר	אֲנִי	לִבַּשׁ	הֵם	הוּא
הִבְדִּילָתִי	עָתִיד	כַּעַם	עָבַר	מִנָּח
אֲנִי	אַרְבֵּה	הַצְמִיחַ	הִבְיָאוּ	הוּא
אַתָּה	אֲנִי	הַשְׁקָה	הָיָא	עָתִיד
הוּא	אֲנִי	רַבָּה	עָבַר	יָקַם
הוּא	אַתָּם	הִכָּה	הוֹסִיפָה	וְ:
מִבְדִּיל	הֵם	הִבְיִט	יֵצֵא	הַתְּפַעֵל
מִזְרִיעַ	הוּא	נָפַל	הִבְיָטָה	לְהַתְּפַעֵל
מוֹצִיא	מְבִיאִים	נָגַד	נָפַל	

הַתְּבוּשָׁשׁוּ	בִּישׁ	אָנִי	אָנִי
הֵם	פִּלֵּל	אֶתְ	עָבַר
עֲתִיד	חֲבֹא	הִיא	הַתְּסַבֵּאֲתִי
יִתְאַסְּפוּ	הֵם	הָיָה	אָנִי
יִתְבוּשָׁשׁוּ	עָבַר	מִתְּהַפֵּקֶת	אֶתְהָה
הָיָה	הַתְּהַלְכוּ	הָיָה	הָיָה
עָבַר	אִסַּף	עָבַר	הָיָה
הַתְּהַלְכָה	פִּלֵּא	הַתְּהַלֵּךְ	מִתְּהַלֵּךְ
חֲבֹא	חֲבֹא	עֲצַב	הַפֶּךְ
	בִּישׁ		

ב.

פְּעָלִים וּנְטוּיֹתֵיהֶם וְהַשְׁמוֹת הַנִּגְזָרִים מֵהֶם,

הַנִּמְצָאִים בְּסֵפֶר זֶה, בְּסֵפֶר אֶלֶף-בֵּית*)

אָהַב. אוֹהֵב. אוֹהֵבִים. אָהוּב – אֲהָבָה.

אוֹר. לְהָאִיר מְאִיר. – אוֹר, מְאוֹר, מְאוֹרוֹת.

אִיב. אוֹיֵב. – אִיבָה. אוֹיֵב, אוֹיְבִים.

אָכַל. לֵאכֹל. לְאָכְלָה. (לְבָלְתִּי) – אָכַל-לִי. אָכְלָתִי. אָכְלָתְךָ

(אָכְלָתְךָ). אָכַל. אָכְלָה. אָכְלוּ. אוֹכֵל. אוֹכְלָת. אוֹכְלִים.

נָאֵכַל (נֹאכֵל) תֹּאכֵל (תֹּאכְלָה). אָכַל. לֹא-תֹאכֵל. תֹּאכְלוּ.

אֵל תֹּאכְלוּ. יֹאכֵל. יֹאכְלוּ. – מֵאָכֵל.

אָמַר. לֵאמֹר. אָמַר. אָמְרָה. אוֹמֵר. אוֹמְרִים. – מֵאָמַר.

אָסַף. הִתְאַסְּפוּ. יִתְאַסְּפוּ – תֵּאסְּפוּ.

אָרַר. אָרַר. אוֹרְרִים. אָרַר. אָרְרָה. אָרַר.

בָּדַל. לְהַבְדִּיל הַבְדִּיל. הַבְדִּיל. מְבַדִּיל. מְבַדִּילָה.

יְבַדִּיל. – הַבְדִּיל.

בָּוֵא. בָּא. בָּאוּ. בּוֹא. (צוּוִי) יְבוֹא. הִבִּיא. הִבִּיאוּ. הִבֵּא.

(* בלוח זה ימצא המורה בכל עת את כל השרשים שלמדו התלמידים לתמונותיהם, וישתמש בהם לשם הזרה על ידי חבור משפטים מתוך הענינים הנלמדים, או משפטים חדשים,

בון. להבין. מבין.
 ביש. התביש. התבישו-התבוששו. יתבוששו (יתבוששו).
 בנה. לבנות. בנה. בונה. יבנה. בני.
 בער. בערה. בוער. בוערת.
 בקש. לבקש. בקשה. בקשו.
 ברא. לברא. (ביום)-ברא. בראתי. ברא. בורא. אברא.
 הברא (פהבראם). נבראו. — פריאה פריאת. פריאות.
 ברך. ברוך. ברך. מברך. מברכים. מברך. — ברכה. ברכות.
 בשש. (ראה — ביש).
 גדל. גדל. גדלו. יגדל. — גדול. גדולה.
 גזז. גזז. גזזים.
 גזל. גזל. גזלו. גזלו. — גזלה. גזלן.
 גמר. גמר. נגמרה. נגמרו.
 גרש. גרשה. גרש. גרש. מגרש.
 דבר. לדבר. (לקבלתי)-דבר. דבר. דברו. מדבר. מדברים.
 ידבר.
 דמה. דומה. — דמות. בדמותו.
 דקר. דקר.

רשא. רשאָה. רשאיא. רשאיא. — רשא.

היה. להיות. בהיות. (לא טוב) היות. היה היתה היו. אהיה.
תהיה. תהיו. יהיה-יהי. יהיו. תהיה (היא).

הלך. ללכת. הלכתי. הלך. הלכה. הלכו. הלך. הלכת.
הולכים. הולכות. אלך. גלך. מלך. לך. אל-מלך. גלך.
ילכו. להתהלך. התהלך. התהלכו. מתהלך.

הפך. הפך. מתהפך. מתהפכת.

הרג. להרג. הרגתי. הרג. הרגו. הורג. יהרג. יהרגו.

זוע. מזוע. — זעה. זעת.

זמר. זמר. — זמירות.

זרע. לזרע. זרעו. זרעים. זרעו. לזרעו. מזרעו. — זרע.
זרעו.

זרק. זרקו.

חבא. נחבאתי. נחבא. התחבאתי. התחבא. התחבאה.
התחבאו. — מחבוא. מחבואים.

חבר. לחבר. — מתחברת. חבר. חברים.

חגר. חגר. חונקת. — חונקה.

חמא. חמא. חמאה. חומא. — חמא.

חייה. חנה. מי תנה. מיום חיות. מתנה. יתנה. יחיו. — מיום.
 תינה. תינה. חי. מיום (אנשים).
 חמד. חמד. חומר. נחמד. נחמד.
 חמם. מחמם.
 חסר. חסר (עבר). חסר. (הנה).
 חפץ. חפץ. חפץ. חפץ. חפץ. חפץ. חפץ. חפץ.
 חרה. חרה.
 חרש. לחרש. חרש. יחרש. — מחרש.
 חשב. חשב. חושב. — מחשב. מחשבות.
 חתך. חתך. יחתך.
 יבש. מיבש. — יבש. יבש. יבש.
 ידע. ידע. (טוב ורע) לידע. ידעתי. ידע. ידעו. ידעו. ידעו.
 יודע. (טוב ורע). ידע. ידע.
 כל. יכלתי. יכל (עבר). יכל (הנה). יכלים. תוכל.
 ילד. ילד. ילד. ילד. ילד. ילד. ילד. ילד.
 (עבר) — ילד. תולדות.
 יסף. הוסיף. הוסיף. לא-תוסיף- (מת בזה).
 יצא. יצאתי. יצאת. יצא. יצא. יצא. יצא. יצא.
 יצא (הוא). להוציא. הוציא. הוציא. הוציא. הוציא.
 (הוא). תוצא- (הוא).

יצר. יצר.

ירא. יראתי. ירא (עָבַר). יראו. ירא (הָיָה). אל תירא — מירא.

ירד. ירד. ירדו. יורד.

ישב. לשבת. ישבתי. ישב. ישובו. יושב יושבת. יושבים. יושבות. ישב. יושב.

כבש. כובש. יכבש. תכבש. כבשו (וּכְבְּשׁוּהָ). כלה. כלה. כלו. כלה. כָּלְתָהּ. כָּלוּ (הִשְׁמִינִים). — כָּל־. הבל. כסה. לָכְסוּת. כָּסוּ. מָכַסָּה. מָכַסָּה. מְכַסִּים. כעס. כָּעַס. כָּעַסָּה. כָּעַסוּ. הִכָּעִים. — כָּעַס. כתב. לָכַתְבַּ. כָּתַב. כָּתְבָהּ. כָּתְבוּ. כָּתַב. כָּתוּב. — כָּתַב. מְכַתֵּב.

לבש. לָלַבַּשׁ. לָבַשָּׁה. לָבַשׁוּ. לִבְשָׁת. תִּלְבַּשׁ (הָיָה). הִלְבִּישׁ. להט. לוֹהֵט. לוֹהֵטָה. — לָהֵט (הִחָרַב). למד. לָלַמַּד. לָמַד. לוֹמְדִים. — תִּלְמִיד. לקח. לָקַחְתִּי. לָקַח. לָקַחְתָּ. לָקַחוּ. לִקְחִים. לִקְחִים. קח. אֶל־תִּקַּח. יִקַּח. נִלְקַחְתִּי. לָקַחְתִּי לָקַחְתִּי. לָקַחְתָּ. לָקַחְתָּ. לָקַחְתָּ. קח. אֶל־תִּקַּח. לָקַחְתָּ. לָקַחְתָּ.

מורת. מוֹת-(תַּמּוּת). לְמוּת. מָת (עָבַר). מָת (הָוָה). מָתִים.

תַּמּוּת. תַּמּוּתוֹ — תַּמּוּתוֹן. יָמוּת.

מַחָה. לְמַחֹת. מָחָה. אָמַחָה. אֶל-תַּמְחָה.

מַחֵק. מָחַק.

מָלֵא. מָלְאוּ. תַּמְלָאוּ. מָלְאוּ (צוּוּ). יָמְלְאוּ. תַּמְלָאוּ. יָמְלְאוּ.

— מָלֵא. מְלָאִים.

מָלַךְ. יָמְלַךְ. — מָלַךְ. מְלוּכָה.

מָצָא. מָצְאוּתִי. מָצְאוּהוּ. מָצְאוּ. מוּצָא. תַּמְצָא. יָמְצָא.

מָשַׁל. לְמָשֵׁל. מוּשָׁל. יָמָשַׁל. — מְמָשֵׁלָה. מְמָשֵׁלָת.

נָבַט. לְהַבְיֵט. הִבְיֵט. הִבְיָטָה.

נָגַד. הָגִיד.

נָגַע. נִגְעָתִי. נָגַע. נוֹגַע. אֶל-תִּנְגַּע. לֹא-תִנְגַּעוּ.

נָגַשׁ. גָּשׁ.

נָדַד. (רָאָה — נוֹד).

נֹדַד. נָד. נוֹדֵד.

נֹחַ. לָנוּחַ. נָח. הִנַּח. הִנֵּיחַ. מָנַח. — מְנוּחָה.

נוֹעַ. לָנוֹעַ. נָע. נָעָה. נָעִים. נָעוּת. מְנִיעָה.

נוֹלַל. נוֹלַל.

נחם. נחמתי. נחם. נחם. נחם. נחם. נחם. נחם.

נמל. נמל.

נמע. לנמע. נמע. נמע. נמע. נמע. נמע. נמע.

נכה. להכות. (לכלתי) הכות. הכית. הכה. יכה.

נפל. נפל. נפל. נפל. נפל. נפל. נפל. נפל.

נקם. נקם. נקם. נקם. נקם. נקם. נקם. נקם.

נשא. לשאת-לנשא. מנשא. (מנשא). נושא. משא.

נשא. השיא (השיאני).

נתן. לתת. (לא תוסף) תת. לתן. נתתי. נתת. נתן. נתנה.

נותן. נותנת. אתן נתן. יתן. יתנו. תתן (היא). מתנה.

מתנות.

סגר. סגר.

סתר. נסתר. נסתר. אסתר.

עבד. לעבד. עבד. עבד. עבד. עבד. עבד. עבד.

עבדת. עבד.

עבר. עברו.

עוף. עפה. עפו. עף. עפה (הוא). יעוף. יעופף. — עוף. עופות.

עזב. עזבתי. עזב. עזבו.

עזר. עֹזֵר. עֹזֶרֶת. יֵעֹזֵר. — עֹזֵר.
 עלה. עוֹלָה. — על. מַעַל. לְמַעַלָּה.
 עמד. עֹמֵדָה. עוֹמֵד. עוֹמֶדֶת. עוֹמְדִים.
 ענה. עָנָה. עֲנָתָה. עוֹנָה.
 ענש. עָנַשׁ. — עֹנֵשׁ.
 עצב. עֲצוּבוּיִם. הִתְעַצֵּב. — עָצַב. עֲצָבָה. עֲצָב. עֲצוּבוֹן.
 עֲצוּבוּגָד.
 עשה. לַעֲשׂוֹת. עֹשִׂיתִי. (עֹשִׂיתִים). עֹשִׂיתָ. עֹשִׂיתִי. עֹשָׂה. עֹשׂוֹ:
 עוֹשָׂה. עוֹשֶׂה. עוֹשִׂים. אֶעֱשֶׂה. נַעֲשֶׂה. תַעֲשֶׂה. עֹשֶׂה.
 תַעֲשׂוֹ. יַעֲשֶׂה. יַעֲשׂוּ. — מַעֲשֶׂה. מַעֲשִׂנוּ. מַעֲשִׂים.
 פלא. נִפְלָא. נִפְלְאִים. הִתְפַּלֵּא.
 פלל. הִתְפַּלֵּל.
 פנה. פָּנָה. פוֹנָה. פָּנָה. — פָּנִים. פָּנִי. פָּנִי. לִפְנֵי.
 פצה. פָּצָה. פָּצְתָה. פוֹצֶה.
 פקח. פָּקַח. יִפְקַח. גִּפְקָחוּ — פָּקַח.
 פרה. תִּפְרוּ. פָּרוּ. — פָּרִי. פָּרִי. פָּרִיָּה. פָּרוֹת.
 פרש. פָּרוּשׁ. פָּרוּשָׁה.
 פתח. פִּתְחָה. פוֹתֵחַ. — פָּתַח.
 צוה. צִוִּיתִי. צֹוָה. מְצֹוָה.

צחק. צַחֲקָה. — צִחֹק.
 צמח. לַצֹּמֵחַ. צִמְחוּ. צִמְחָה. צִמְחִים. יֶצֶמַח. לְהִצְמִיחַ.
 הִצְמִיחַ. מִצְמִיחָה. תִּצְמַח (היא).
 צעק. צַעֲקוּ. צִעֲקוּ. צִעֲקִים.
 צפצף. מִצְפַּצֶּפֶת.
 צרף. צִרְף.
 קדש. קִדְּשׁוּ. — קִדְּשׁוּ. קִדְּשִׁים.
 קוד. נִקְוֹ. יִקְוֹ. מִקְוֶה. מִקְוֶה.
 קום. לָקוּם. קָם. קָמוּ.
 קלל. קָלְלוּ. מְקַלְלִים. מְקַלְלִי. לְהַקְלִיל. יִקְלֵל. — קָל
 קָלְלָה. קָלְלַת-קָלְלוֹת.
 קנה. לָקְנוֹת. קָנִיתִי. קָנָה. קִנְיָה. — קָנִינוּ.
 קרא. לִקְרֹא. קָרָא. קָרְאָה. קָרְאוּ. קִרְאוּ. קִרְאִים. קָרָא.
 יִקְרָא. יִקְרָא (נִפְעֵל הוּא). יִקְרָא.
 ראה. לִרְאוֹת. רָאִיתִי. רָאָה. רָאָתָה. רָאוּ. רִאוּהָ. רִאוּהָ.
 ראה. יִרְאָה. נִרְאָתָה. נִרְאִיתִי. נִרְאִים. תִּרְאָה. — מִרְאָה.
 ראי.
 רבה. יִרְבֶּה-יָרֵב. תִּרְבּוּ. רָבוּ. הִרְבֶּה- (אֲרָבָה). הִרְבָּה.
 אֲרָבָה. — רָב. רָבָה. רָבִים. הִרְבָּה.

רדה. רוֹדָה. יִרְדָּה. תִּרְדּוּ. יִרְדּוּ. יִרְדּוּ.

רדם. נִרְדַּם. — תִּרְדָּמָה.

רוץ. רָץ (הוֹחַ). אֶל-תְּרוּץ.

רחם. רָחַמוּ. מְרַחֵם.

רחף. מְרַחֵף. מְרַחֶפֶת.

ריח. מְרִיחַ.

רכב. רוֹכֵב. אֶל-תִּרְכַּב. יִרְכַּב.

רמש. רוֹמֵשׁ. רוֹמֵשֶׁת. רוֹמְשִׁים. רוֹמְשׁוֹת. — רָמַשׁ.

רעה. לְרַעוֹת. רָעָה. רוֹעָה. רוֹעֵה. רוֹעָה.

רעע. לְהַרְעֵה. — רָעָה. רָעָה (תֹּאֵר). רָעִים. רָעָה (שֶׁב). רָעַתָּה.

שאל. לְשַׁאל. שָׁאֵל. יִשְׁאַל. — שְׁאַלָה. שְׁאַלְתָּ.

שבר. תִּשְׁבֹּר. שִׁבְרָתִי. שִׁבְרִי. יִשְׁבֹּר.

שבת. שָׁבַת. יִשְׁבְּתוּ. — שָׁבַת.

שוב. לָשׁוּב. תָּשׁוּב. — שׁוּבָה.

שורף. תִּשׁוּף. יִשׁוּף.

שית. שָׁת. אָשִׁית.

שכב. שׁוּכַב.

שכן. שָׁכְנוּ. שׁוּכְנִים. הַשְּׁכִּין. — שָׁכַן. שָׁכְנִים.

לוחות הפעלים

שלח. ישלח. שלח.

שלם. לשלם.

שמע. שמעתי. שמעת. שמע. שמעתה. שמעו. שומע.

שמר. לשמר. שומר. ישמר.

שעה. שעה.

שקה. להשקות. השקה.

שרץ. שרצו. ישרצו. שרץ. שרצים.

שתה. לשתות. שתה. שתתה. שותה.

שחה. שוחים. שוחות.

שחק. לשחק. שחקו. משחקים. משחק. משחקו.

שם. לשם. שמתי. שמת. שם (עבר). שמו. שם (הוא).

שמה (הוא). שמים. אשים. תשים.

שכל. להשכיל. שכל.

שמח: שמח. שמח. ישמח. שמחה.

תפר: תופר. תפרו.

ג. ו' המהפך

בלוח זה ישתמשו התלמידים לשם חזרה — לחפוף את התמונות האלה (אותן שלמו ו
כבר) לתמונות ישרות.

התפעל	ויכל	ותרא	ויהי	א:
הוא	ויצו	ותקדד	ויהי	מעמיד לעבר
ויתחלף	פעל	ותקרא	ויתן	קל
ויתעצב	הם	ותתן	ויטע	אני
ויתחבא	ויכלו	ותקח	וישן	ואירא
ב.	הפעיל	נפעל	ויצא	ואכל
מעבר לעתיד	הוא	אני	וישב	אתה
קל	ויבדל	ואחבא	וישם	ותאכל
אני	וילבש	הוא	ויגם	הוא
והייתי	וישכן	ויגחם	וימת	וישבת
הוא	ויצמח	הן	הם	ויסגר
ולקח	ויפל	ותפקחנה	ויתפרו	ויהרג
ואכל	וינח	פעל	וישקעו	ויאמר
ויהי	ויבא	הוא	ויעשו	ויאכל
ומי	ויולד	ויקדש	ויפלו	ויקרא
הם	היא	וישח	וינעו	ויבדל
והיו	ותוסף	ויגדש	הוא	וישע
אתם	ותוצא	ויבדד	ותאמר	ויחר
והייתם			ותאכל	ויעש
				ונרא

MISHMOR PUBLISHING CO.

30 WEST 114th STREET

NEW YORK N. Y.

